

Ügyszám: IV /1963-1/2014.

1 AZ ELJÁRÁS FELTÉTELEINEK IGAZOLÁSA

Az indítványozó, [REDACTED] közjegyző 31014/Ü/793/2011/4. sorszám alatt végrehajtási záradék kiállításával indította meg a bírósági végrehajtási eljárást, 2011. október hó 26. napján, mely ügyben [REDAHTED] 281.V.2329./2011 számon foganatosította a végrehajtást.

Az adós a végrehajtás megszüntetési iránt pert indított, kérte a Tiszaújvárosi Járásbíróságot, hogy a szüntesse meg a végrehajtást: elsődlegesen, és eshetőlegesen azért mert felek közötti perbeli szerződés nem jött létre. A felek az általuk aláírt szerződéssel tartós jogviszonyt kívántak létrehozni. Az adós szerződési akarata kölcsönnel vegyes hitelszerződés megkötésére irányult, míg a bank kölcsönszerződéssel vegyes befektetési szerződést kötött (atipikus hibrid szerződést), amely utóbbi jogviszony-elem létrehozására az adósnak nem volt szerződési akarata, mert nem is tudott róla. Így a tartós jogviszony létrehozására nem volt a feleknek, kölcsönös és egybehangzó kifejezésével létrejött szerződési akarata. (Ptk. 205.§. (1-4) bek.) A bank az aláírt szerződésben annak hibrid befektetési tartalmát, és annak minden következményét szándékosan eltitkolta az adós elől, az általa fogatosítandó szerződés tartalmát illetően megtévesztette, tévedésben tartotta, és ezzel az adósnak kárt okozott, a hibrid-szerződésre vonatkozó európai és magyar jogszabályokat megsértve, és a banknak felróhatóan.

Az indítványozó felperes kérte a Járásbíróságot, hogy a végrehajtást szüntesse meg másodlagosan, és
 vagylagosan azért, mert amennyiben a szerződés létre is jött volna, a szerződés érvénytelen.

Ezt követően a Tiszaújvárosi Járásbíróság előtt elsőfokon a 3.P.20.106/2013/9. számon, majd a felperesek fellebbezése folytán a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.032./2013/12. számú 2013. október 1. napján hozott jogerős ítélete a végrehajtási eljárást megszüntette.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett be felülvizsgálati kérelmet, amely felülvizsgálati eljárás jelenleg a Kúria előtt van folyamatban Pfv.I.20.021/2014 szám alatt.

Az eljárás feltételeinek fennállásának igazolására a következőket csatoljuk:

1. A Tiszaújvárosi Járásbíróság előtt elsőfokon a 3.P.20.106/2013/9. számon meghozott ítélettel szemben a felperesek fellebbezése
2. A Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.032./2013/12. számú 2013. október 1. napján hozott jogerős ítélete
3. A felperes indítványozó felülvizsgálati ellenkérelme
4. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.021/2014/8 számú végzése a felülvizsgálati eljárás felfüggesztéséről

2 AZ INDÍTVÁNYBAN FOGLALTAK IGAZOLÁSA

Álláspontunk szerint, a Kúria 6/2013 sz. és 2/2014 sz. PJE jogegységi döntése, nem vizsgálta a deviza-nyilvántartású hitel, mint tartós jogviszony létrehozásának, befektetéssel vegyes hitelszerződésnek szerződési jellegének, és valóságos tartalmának, és teljesülésének, a deviza-nyilvántartású forint-hitel, mint pénzügyi eszköz európai közösségi jogbeli, és hazai jogi beágyazottságának körülményeit.

Keresetünk és alkotmányjogi-panasz indítványunk tényállításai, ezekben a kérdésekben különböznek a Kúria jogegységi döntésének alapjaitól.

Ezek során a Kúria jogegységi döntéseinek összefüggésében, megjelöltük álláspontunkat, a deviza alapú hitelekre vonatkozó jogegységi döntések, az Európai jogegységet garantáló jogok, és az Európai Bíróság jogegységet teremtő, és kötelező érvényű döntései tükrében. A fogyasztási szerződés esetén alkalmazandó Európai Unió jogot és a Luxemburgi Bíróság precedenseiben történő megállapításokat és ítéleti rendelkezéseket a nemzeti bíróságoknak kötelező jogértelmezésként, és eljárási szabályokként kell alkalmazniuk. (csatlakozási Szerződés és a Lisszaboni Szerződés alapján.)

Ugyancsak alkalmazandó az EU által szabályozott hibrid szerződésre: a szintetikus devizaügylettel (befektetéssel) ellentételezett hitelviszonyra vonatkozó EU jog, és a Luxemburgi Bíróság, ezen pénzügyi termékre vonatkozó határozatai.

A magyar jog a Hpt-ben és korábban a Tőkepiaci Tv-ben később a befektetésekre vonatkozó tv-ben, szabályozta mind a hitel, mind a befektetések során felmerülő jogokat és kötelezettségeket.

A felperes indítványozó és az alperes között létrejött, Magyarországon deviza-nyilvántartású hitelnek nevezett összetett pénzügyi termék értékesítése során, olyan tartós jogviszony jött létre, amelynek során e jogviszonynak mind a hitelviszonyokra (Hpt.), a hitelkeret alapján nyújtott kölcsön vonatkozásában a kölcsön jogviszonyra (Ptk.), mind a befektetésre vonatkozó jogviszonyra (Tőkepiaci tv. Befektetési tv.) jogi feltételeinek, és jogszabályainak – a jogok és köteleességek vonatkozásában – egyszerre és egyidejűleg meg kell felelnie. Ezt sem az alapügyben, sem más ügyben a bíróságok, hivatkozás és bizonyítás híján, eddig figyelmen kívül hagyták, így a Tisztelt Kúria jogegységi döntései is.

A panasz-indítványunkban előadtak azt a célt szolgálják, hogy az indítvány minden állításának forrását (tanulmány, elemzés oldal és bekezdésszám) megjelöljük. A pénzpiac stabilitásáért felelős MNB hivatalos elemzései, és tanulmányai, a bankszövetség tanulmányai, és felelős személyek megnyilatkozásai 2004. előtt még nem tagadják ennek a pénzügyi terméknek a kockázatait, és mibenlétét: hibridnek nevezik.

Később mind a tanulmányokban a folyamatleírásokban már mind terminológiájában, mind folyamatleírásaiban az adóskockázatokat elhallgatják, és a hibrid valóságát, mint „rendes banki működést” taglalják, elemzik. Ezért sem a közbeszédben, sem az ÁSZF-ekben, sem az adóskockázat feltárásában, sem az adós tájékoztatásban, a világon egyedül, a befektetéssel vegyes hibrid jellegét ennek a jogviszonyban a bankok nem jelenítették meg, és ennek a terméknek a társadalomra, államra, és az adósok, így a perbeli adós kötelezettségeire gyakorolt hatásait sem. Ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panasz érdemi vizsgálata során állításainkat a bizonyítékok tükrében vizsgálja meg. Hivatkozásaink teljes tartalma a Hibrid című beadványban található meg, jelen beadványban kizárólag az alapvetésre tér ki, mivel a Tisztelt Alkotmánybíróságnak nem az ügy érdemében kell döntenie.

A bankok, bankárok, pénzügyi kutatók nyilatkozatai, MNB tanulmányok, hivatalos közlemények és feltárt nyilvános adatok, az alábbi pontok mindegyikét tartalmazzák részleteiben. A mozaikokból

összeáll a „deviza-hitelezés” eltítkolt valósága. A **mellékelt bizonyítékok**¹ alapján nem mi állítjuk mindezeket, ezért nem feltételezések. Maga a bankrendszer leplezi le önmagát ...

- 1) A devizahitelek, vagy deviza-nyilvántartású, deviza alapú hitelnek nevezett, a valóságban hibrid-szerződések (forinthittel végyes befektetési szerződések) mérhető, és mérhetetlen károkat okoztak a magyar adósoknak (természetes személyeknek, vállalkozásoknak, önkormányzatoknak, és az egész magyar államnak).
- 2) Ez a károkozás a bankrendszernek (az anyabankjaikkal, és refinanszírozó bankjaikkal karöltve) kifejezett szándéka volt, és nem mulasztások eredménye.
- 3) Ezek a rejtett derivatívákkal (származtatott innovatív banki ügyletekkel) ellentételezett forint hitelek nem az adósoknak „teremtettek” devizaforrásból kölcsönözhető forintot, hanem éppen ellenkezőleg, az adósok számának és az adósságok összegének exponenciális növekedésével, exponenciálisan növekvő szintetikus devizához, és devizaműveleti lehetőségekhez juttatták a bankrendszert. Ezért kínálták a devizahitelt minél több adósnak, őket a kölcsönből történő fogyasztásra buzdítva, szándékosan elhallgatva a hibrid látható, és rejtett kettősségét, és eltítkolva a rejtett befektetési jogviszonynak a kockázatait, és a várható következményeit.
- 4) A valóságban nem történik más, mint az, hogy a bank kockázatos és spekulatív célú pénzügyi ügyleteket hajt végre, FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával, az adósokkal kötött hitelszerződés ürügyén, a futamidő alatt és az ügyfél pénzeszközeivel - a saját hasznára. Ezeket a bank „szintetikus forrásteremtésnek” értelmezi, de a valóságban, az adós nevében nyilvántartott forinthitelt, az adós nevében nyilvántartott devizatőke-nyilvántartási eszközzel végzett, derivatív műveletekkel ellentételezte. Ez a beteljesült atipikus jogviszony az, amely a valóságban létrejött, és teljesült, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt

¹ Schepp Zoltán: Néhány gondolat a változó kamatozású devizafinanszírozás kockázatairól; Tardos Ágnes: A pénzügyi instrumentumok elszámolása IAS – US GAAP – magyar szabályozás; PSZÁF:Magartartási kódex a lakosság részére hitelt nyújtó pénzügyi szervezetek ügyfelekkel szembeni tisztességes magartartásáról; Bethlendi András - Czeti Tamás - Krekó Judit - Nagy Márton - Palotai Dániel - MNB háttér tanulmányok 2005/2 - A magánszektor devizahitelezésének mozgatórugói; Csávás Csaba - Szabó Rezső: A forint/deviza FX-swap szpredek mozgatórugói a Lehman-csőd utáni időszakban; Már István-Páles Judit: Az FX-swap piac szerepe a hazai pénzügyi rendszerben; Páles Judit-Kuti Zsolt-Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata; Balás Tamás-Nagy Márton: A devizahitelek forinthitelekre történő átváltása; Kiss M. Norbert-Molnár Zoltán: Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra; Porfolio.hu: Ami a devizahitelek mögött van – Kérdezze az MNB szakértőit!; Az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácsstermében megtartott üléséről jegyzőkönyv; Asztalos Gábor - Golobokov Szergej - Kurali Zoltán - Wolf Zoltán: A piac, amely majdnem működik; C-604/11 sz. Európai Bírósági ítélet; Drágábbak lehetnek a devizahitelek (Portfólio.hu cikk 2008. nov.10.); Kellemes meglepetést okozott a Raiffeisen (Investor.hu cikk 2013. november 27.); Pulai György - Reppa Zoltán: A végtörlesztésekhez kapcsolódóan bevezetett jegybanki euroeladási program kialakítása és megvalósítása; CSÁVÁS CSABA - KÓCZÁN GERGELY - VARGA LŐRÁNT: A főbb hazai pénzügyi piacok meghatározó szereplői és jellemző kereskedési stratégiái; Magyar Bankszövetség 2004. évi beszámoló; BME Üzleti Tudományok Intézete - Makrogazdasági pénzügyek (BMEGT35MN02) – Képzés: Műszaki menedzser mesterszak MSc, Műszaki menedzser mesterszak - Pénzügyi specializáció, Pénzügy MA, Vezetés és szervezés MA – Előadás: Makropénzügyek - 5. Piacok és az instabilitás - A hazai devizahitelek banki finanszírozásának következtetései; Simor András (volt MNB jegybankelnök): Nem volt alternatívája a devizahitelnek

hitel-szerződés mutatni szeretne. A valóságos kötelemről a hitelszerződések, és a bankok is hallgattak.

- 5) Ennek következtében a „devizahitelek” tervszerű, és a hibridszerződésből származó, de az adósokkal kötött hitelszerződésekből le nem vezethető, mégis azzal szervesen összetartozó befektetéseken keresztül, a bankok felismerhető és kifejezett szándéka, a forint elleni szüntelen spekulációs pozíció felépítése - és a swapokat „refinanszírozó” bankokkal - a derivatívákban érintett devizák árfolyamának gyorsuló mértékű, és biztos drágulásának az előidézése, árfolyamnyereség előállítása volt.
- 6) Az adósnak, és a banknak erre a hibridre nem volt egybehangzó, és egyező akaratnyilvánítása, mert az adós, a kötelek befektetés-jellegéről, és annak valódi kockázatáról, még formálisan sem tudhatott és a bank szándéka előtte rejtve volt.
- 7) A bank az adóst, a hibrid szerződés megkötésekor megtevesztette, tévedésben tartotta, és ezzel károkat okozott. A „devizahitel-szerződés” nem hogy érvénytelen, de létre sem jött szerződés. A nyújtott szolgáltatásokat el kell a felek között számolni nominális értéken, és Ptk. szerinti kamatokkal.
- 8) Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan, az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre. A bank ezen befektetések költségeit ráterhelte az adósra, míg az ebből származó profitot a bank sajátjának tekinti.

Miért titkos a devizahitelezés hibrid jellege, a valóságát a bankok miért titkolják? Mert a termék bevezetésének céljai, szándékai, és a következményekért való egyoldalú felelősségük lelepleződne. A minden „deviza-adósra” kiterjedő megoldás, a valóságos termék, valóságos következményeinek ismeretében lehetséges. Azt követően, hogy a bankokkal el kell ismertetni nyilvánosan, az általuk kötött szerződések ürügyén elkövetett cselekményeiket, és nem tüntetik fel azt innovatív, kreatív, és rendes banki működésnek. A hibrid olyan pénzügyi termék, amely egyszerre tartalmaz hiteladói, és befektetői kockázatokat az adósra nézve. A bank csak e két adós-kockázat elemzése, erről az adós tájékoztatása mellett nyújthatott volna ilyen hitelt. A pénzügyi termék jogszabályok szerinti értékesítése esetén, a terméknek – a forinthitelekhez képest jelentősebb -- adóskockázata mellett, csak befektetői pozícióra alkalmas adósok számára nyújthatta volna a hitelt, adhatott volna ennek terhére kölcsönt. Mivel az adós kockázata valóságos, a bank kockázata virtuálisan is jelentéktelen, ezért az adós elől elhallgatta a bank a tartós kötelek lényegét, mert 1. az adós(ok) ilyen jogviszonyba nem léptek volna be, 2. jogszabály sérelme nélkül a hibrid értékesítése, számonkérhető lenne, annak nyilvánvaló tartalma alapján a bankon!

Bizonyítás

Bethlendi András - Czeti Tamás - Krekó Judit - Nagy Márton - Palotai Dániel - MNB háttér tanulmányok 2005/2 - A magánszektor devizahitelezésének mozgatórugói

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/mnbhu_hattertanulmany/mnbhu_ht200502/ht2005_2v.pdf

Továbbiakban: 1. sz. bizonyíték

Csávás Csaba - Szabó Resző: A forint/deviza FX-swap szpredek mozgatórugói a Lehman-csőd utáni időszakban (MNB)

http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/566_580_csavas_10000383.pdf

Továbbiakban: 2. sz. bizonyíték

Mák István–Páles Judit: Az FX-swap piac szerepe a hazai pénzügyi rendszerben (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu_msz_200905/mak-pales.pdf

Továbbiakban: 3. sz. bizonyíték

Páles Judit–Kuti Zsolt–Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata – MNB tanulmányok

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/MT_90.pdf

Továbbiakban: 4. sz. bizonyíték

Az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácsstermében megtartott üléséről jegyzőkönyv

<http://www.parlament.hu/biz39/bizikv39/FVB/1302251.pdf>

Továbbiakban: 5. sz. bizonyíték

Schepp Zoltán: Néhány gondolat a változó kamatozású devizafinanszírozás kockázatairól

http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/schepp_0801.pdf

Továbbiakban: 6. sz. bizonyíték

Ami a devizahitelek mögött van – Kérdezze az MNB szakértőit! – *Magyar Nemzeti Bank szakértői véleménye*

<http://forum.portfolio.hu/topic.php?t=11226&limit=20&order=0>

Továbbiakban: 7. sz. bizonyíték

Magatartási kódex a lakosság részére hitelt nyújtó pénzügyi szervezetek ügyfelekkel szembeni tisztességes magatartásáról

http://www.pszaf.hu/data/cms2043084/magatartasi_kodex.pdf

Továbbiakban: 8. sz. bizonyíték

Balás Tamás–Nagy Márton: A devizahitelek forinthitelekre történő átváltása (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu_msz_201010/balas-nagy_mnbszemle_1007.pdf

Továbbiakban: 9. sz. bizonyíték

Kiss M. Norbert–Molnár Zoltán: Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu-msz-201202/kissm-molnar.pdf

Továbbiakban: 10. sz. bizonyíték

Tardos Ágnes: A Pénzügyi instrumentumok elszámolása IAS - US GAAP - magyar szabályozás (Bankszövetség)

<http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/031Tardos.pdf>

Továbbiakban: 11. sz. bizonyíték

Asztalos Gábor - Golobokov Szergej - Kurali Zoltán - Wolf Zoltán: A piac, amely majdnem működik (Bankszövetség)

www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/034Asztalos.pdf

Továbbiakban: 12. sz. bizonyíték

C-604/11 sz. Európai Bírósági ítélet

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=137832&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=132741>

Továbbiakban 13. sz. bizonyíték

Drágábbak lehetnek a devizahitelek (Portfólio.hu cikk 2008. nov.10.)

[http://www.portfolio.hu/gazdasag/dragabbak lehetnek a devizahitelek.105741.html](http://www.portfolio.hu/gazdasag/dragabbak_lehetnek_a_devizahitelek.105741.html) vagy

<https://app.box.com/s/mvkrmm9vmqk2dliv0miv>

Továbbiakban 14. sz. bizonyíték

Kellemes meglepetést okozott a Raiffeisen (Investor.hu cikk 2013. november 27.)

<http://www.investor.hu/news/20131127-kellemes-meglepetest-okozott-a-raiffeisen.html> vagy

<https://app.box.com/s/80i8m7batge5oh5kej9c>

Továbbiakban 15. sz. bizonyíték

Pulai György - Reppa Zoltán: A végtörlesztésekhez kapcsolódóan bevezetett jegybanki euroeladási program kialakítása és megvalósítása

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu-msz-201206/pulai-reppa.pdf

Továbbiakban 16. sz. bizonyíték

Csávás Csaba - Kóczán Gergely - Varga Lóránt: A főbb hazai pénzügyi piacok meghatározó szereplői és jellemző kereskedési stratégiái

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/MT_54.pdf

Továbbiakban 17. sz. bizonyíték

Magyar Bankszövetség 2004. évi beszámoló

<http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/09/2004eves.doc>

Továbbiakban 18. sz. bizonyíték

BME Üzleti Tudományok Intézete - Makrogazdasági pénzügyek (BMEGT35MN02) – Képzés: Műszaki menedzser mesterszak MSc, Műszaki menedzser mesterszak - Pénzügyi specializáció, Pénzügy MA, Vezetés és szervezés MA – Előadás: Makropénzügyek - 5. Piacok és az instabilitás - A hazai devizahitelek banki finanszírozásának következtetései

<http://goo.gl/lww0AX>

Továbbiakban 19. sz. bizonyíték

Simor András (volt MNB jegybankelnök): Nem volt alternatívája a devizahitelnek
<http://www.origo.hu/archivum/20090212-simor-andras-nem-volt-alternativa-a-devizahitelnek.html>

Továbbiakban 20. sz. bizonyíték

- [1.] A „deviza alapú” szerződések úgynevezett típusszerződések, amelyekre vonatkozó tényállításaink minden deviza alapú hitelnyújtással foglalkozó bankra is vonatkozik, akármelyik bank is nyújtotta ezt az úgynevezett pénzügyi terméket, mert a hitelpiacon szinte egy időben vezették be, ugyanazon a módon azt a bankok.
- [2.] Éppen ezért az ezekkel kapcsolatos megállapításaink, tényállításaink és bizonyítékaink a típusra, mint pénzügyi termékre vonatkoznak, amelyek ebben az eredeti és egyedi szerződésben is megjelennek, éppen ezért a bankrendszer egészére vonatkozó megállapításaink erre az egyedi szerződésre is vonatkoznak.
- [3.] A banknak, de az egész bankrendszernek likviditási problémája volt a hitelnyújtásokkal kapcsolatban.
- [4.] A bank ezért egy olyan pénzügyi terméknek nevezett hitelkonstrukciót kívánt a kölcsönszerződés, a kölcsönigény alapján értékesíteni és érvényesíteni, - amit „deviza alapú” vagy deviza nyilvántartásúnak szerződésnek és hitelnek nevezett el -, amelyben a forint kölcsön-hitelviszonyt összekapcsolták a bankok az adósok devizatőke nyilvántartásával végzett befektetési ügylettel (szintetikus devizának nevezett, eszköz, és nem forrás oldali, ellentételező befektetés ügylettel, amely a kötelelem elválaszthatatlan és szerves része. Sem a befektetés (kockázatkezelésre is alkalmas befektetés a hitelviszony nélkül, sem fordítva nem létezhet az egyedi jogviszonyban és a pénzügyi termékben sem).

„Nemcsak azért terjedtek el a devizahitelek, mert a forint kamatnál alacsonyabb volt a svájci frank kamata, hiszen egy esetleges alacsonyabb forint kamat mellett sem állt rendelkezésre forint forrás, mivel azt egyrészt elszívta a költségvetés, hogy kielégítse hiteligényét, és a lakosság sem takarít meg.”

Továbbiakban 20. sz. bizonyíték

- [5.] Nincs forrása a hitelnek.

Ez azért lehetséges, mert a 2000-es évekre kialakult a nemzetközi pénzpiacon a szintetikus devizákra és szintetikus devizákkal végzett pénzügyi műveletekre egy olyan technika és olyan úgynevezett innovatív banki műveletek és termékek, amelyek nem igénylik a forrást és nem igénylik a fedezetet sem.

A bank vagy a saját vagyona terhére, vagy akár anyabanktól, akár refinanszírozó banktól felvett deviza háttérrel, valódi deviza háttérrel tudja fedezni és forrást biztosítani a deviza forrású forint hitelnek. De e devizaforrású hitel esetén az adós fizetőképessége a bank számára is valós kockázat, mert a bank maga is adósa a forrást nyújtó refinanszírozónak. Abban az esetben

viszont, hogy ha a bankrendszer ilyen mennyiségű deviza vételére nem elég likvid, illetve egyáltalán nem akar a devizaforrással valós kockázatot vállalni, és elegendő fizetőképes adósra lehetősége nincs, ebben az esetben úgynevezett szintetikus devizát és deviza műveleteket hoz létre egy hitelviszonnyal vegyes kötelemben

A szintetikus deviza azt jelenti, hogy valós deviza nincs mögötte és valós deviza forrás sem szerepel a forint hitellel finanszírozására (valójában a kölcsön feltételeként létrehozandó banki hitel-pozíció létrehozására).

Ezért ennek a hitelnek nincsen forrásigénye - a tartalékráta befizetésével a bank a semmiből létrehozza a hitelpénzt az adósa számára - és nincsen fedezete sem és nincs semmilyen „külső” devizaforrása sem a hitel indulásakor és később sem lesz forrása ennek a hitelnek, csupán akkor merülhet fel forrásigény, ha a bank a hibridet bebukja, vagy forintosításhoz (devizaforrású forinthitellé történő alakításához) van erre szükség!

„A magyar bankrendszer az elmúlt években a devizahitelezést nagyrészt forintforrásból finanszírozta. Az ebből adódó mérlegen belüli nyitott devizapozíciót a hazai bankok jellemzően külföldiekkel kötött FX-swap ügyletek felhasználásával fedezik.”

3. sz. bizonyíték – 1. oldal 1. bekezdés

„A bankok így a devizahitelezésből származó mérleg szerinti pozíciójuk (vagyis a mérlegen belüli devizaeszközök és devizaforrások különbségének) egy részét FX-swap ügyletek segítségével zárják.”

4. sz. bizonyíték-13. oldal 5. bekezdés

„A többlet devizaeszköz lefedezésének eredményeképpen a bankok valójában szintetikus devizaforrásokat állítanak elő, azaz forint forrásaikat konvertálják a kívánt devizára.”

1. sz. bizonyíték – 15. oldal 2. bekezdés

„A hazai bankrendszer egésze a forintforrások egy részéből így a devizaswapügyletek segítségével szintetikus devizaforrást állít elő. A devizaforrás szintetikus előállítása rendszerszinten jelentős részben úgy történt, hogy a lakossági és vállalati forintbetéteket a külföldiekkel kötött, rövid futamidejű devizaswapügyletek révén devizaforrásokra konvertálták a bankok.”

4. sz. bizonyíték- 13. oldal 5. bekezdés

„FX-swap ügyleteket azért köt a hazai bankrendszer egésze, mert mérlegen belül a devizaeszközök állománya meghaladja devizaforrások állományát (mérlegen belül nyitott pozíció keletkezik), emiatt a devizakihelyezések egy részét forintforrásból finanszírozzák.”

7. sz. bizonyíték

„Egy devizahitel visszafizetéséhez devizára van szükség. Ez igaz a devizaalapú hitelek esetében is, jóllehet ott a deviza nem közvetlenül a hitel visszafizetéséhez, hanem az azt folyósító bank fedezeti ügyletének lezárásához kell.”

Ezt a folyamatot leplezi a forintosítás! Ezért szükséges a mostani forintosításhoz 8 milliárd Euró a MNB-től a kereskedelmi bankok részére.

16. sz. bizonyíték – 31. oldal 3. bekezdés

- [6.] Csak látszólag, mintha a kölcsön fedezete a bank által felvett és a folyósítás miatt átváltott deviza lenne. Azaz nem történik más, minthogy a forintban történő folyósítást egyszerűen devizakövetelésként veszik nyilvántartásba, és ezzel jön létre a devizában nyilvántartott, tehát a deviza alapú hitel.

„A bank tehát devizát követel ügyfelétől, devizakötelezettsége azonban ebből adódóan még nem keletkezik.”

16. sz. bizonyíték – 31. oldal 3. bekezdés

A deviza nélküli deviza hitelezés következménye az, hogy jelentős a deviza eszközök többlete a deviza forrásokhoz képest.

„A bankoknak jelenleg több a devizaeszköze, mint a devizaforrása, így mérlegen belül nyitott pozícióval rendelkeznek, amit mérlegen kívül zárnak (a devizaswap spot lába mérlegen belül, annak forward lába mérlegen kívül van).”

9. sz. bizonyíték – 14 oldal 1. bekezdés

- [7.] A mérlegen belüli devizapozíció = az adós fedezetlen és forrás nélküli devizatőke-nyilvántartási számlájával. Tehát a bank a kölcsön folyósítása előtt, de már a deviza nyilvántartású hitel-szerződés aláírását követően, mérlegen belül egyszerre hoz létre az adóssal szembeni forint-követelést tartalmazó fedezetlen és forrás nélküli Ft-hitelszámlát (az adós a futamidő alatt ezt a követelést törleszti majd a befizetéseivel); és ezzel egyidejűleg az adóssal szemben devizatőke nyilvántartási számlát is, ahol a forintkövetelésnek a devizában kifejezett értékét is követelésként tartja nyilván az adóssal szemben. Így az adós egyidejűleg Ft-ban is, és ennek devizaértékével is tartozik a mérleg szerint. Az egyik egy nyitott forint hitel-pozíció, a másik egy (az adós nevén nyilvántartott devizatőke-nyilvántartási számla) nyitott devizapozíció.

A banknak ez virtuális kockázat, mert a számvitel szabályai szerint egyszerre két számlán is követeli az adós egyetlen összegre vonatkozó fizetési hajlandóságát, másrészt mindkét nyitott pozíció fedezetlen és forrás nélküli.

A bank (a számvitel szabályai szerint) csak számlán tarthat nyilván követelést, és ezt devizában kívánja. Az adós viszont Ft hitellel tartozik.

A bank e két eszközoldali számlát a hibriden belül két célból hozza létre. A hitelviszony alá tartozó Ft-hitelszámla nem szorul magyarázatra. A deviza-nyilvántartás azonban magyarázatra szorul, amittől az egyszerű devizaforrású forint hitelhez képest, a deviza-nyilvántartású Ft-hitel mint hibrid-jogviszony létrejön.

A hibrid esetében az adós devizaeszközének minősülő devizatőke nyilvántartási számláját a bank mérleg- és banküzemi kockázat-kezelés érdekében kiviszi mérlegen kívülre. A partnerbankjával elismerteti egy virtuális ügyletben (kamat-swap) a fedezetlen és forrás nélküli deviza-számla-pénz létét. Majd az ellentételező partnerbanki euro-számla terhére, vagy

arra tekintettel, Ft-kölcsönt kap tőle mérlegen belülről. Így Ft-forrással látta el a nyitott Ft-hitelpozíciót (az adós Ft-hitelszámláját).

Majd ebből a Ft-kölcsönből mérlegen kívül „megvásárolja” az adós devizatőke-nyilvántartásán lévő adóssal szembeni devizakövetelést. Ezzel egyidejűleg a deviza-pozíció IS fedezett számla lett, majd nyomban visszafizeti a partnerbanknak a kölcsönt, és ezzel zárja a befektetést. Ezzel záródik ez a részben könyvelt befektetés, amely maga a szintetikus deviza. Nem forrás, nem statikus számlapénz, hanem ellentételező művelet, amely szükséges a bank hitelező pozíciójának a megkezdéséhez!

Mivel a hitel futamidejének végéig, a mindenkori teljes hiteltartozásra nézve ezt a befektetést a „nyit-zár” folyamatot szüntelenül, kényszerűen meg kell újítani egy partnerbankkal. Ez a bank virtuális megújítási kockázata (amely nem tőke-kockázat) áll szemben az adós valós kockázatával. Amely abban nyilvánul meg, hogy

- 1) az adós mind a törlesztés során mind a tőketartozása devizában az árfolyam-emelkedéssel folyamatosan nő. (A devizaforrású forinthitel esetén a tőketartozás nem emelkedne, mert forintban lenne nyilvántartva a hitelszámlán),
- 2) A devizatőke folyamatosan forintból kiegyenlítésre kerül: így folyamatosan kényszerű, és szükségszerű devizavásárlás történik Ft-ért. Ez szükségszerűen megdrágítja az adós devizatőke tartozását, magát a nyilvántartó devizát! Ezzel a bank maga állítja elő a deviza drágulását az FX-swapban szereplő devizát, az ellentételező eurót, az európai swap-piacot fedező dollárt. Ezért a befektetői pozícióba helyezett adós (a tudta és beleegyezése és szerződési akarata hiányában) mégis valós befektetői kockázatot visel el.
- 3) Az adós bebukása esetén, a szerződés szerint, egy összegben esedékessé vált befektetői tőketartozással tartozik a banknak, amellyel úgy tartozik (a szerződés megszűnése esetén is), mintha a szerződése fennállna, mivel a késedelmi kamattartozása (a szerződések szerint) az ügyleti kamat + Ptk. késedelmi kamat.
- 4) Ezért a banknak, és a partnerbanknak nem érdeke a kockázatos, és leminősítő (bankleminősítő, adósságleminősítő, országgkockázati felár, hitelkockázati felárak emelkedése, az államadósság leminősítése stb miatt), a hibrid befektetési oldalának fenntartása. Éppen ellenkezőleg, az adós(ok) mielőbbi bukásában érdekelt, mert követelése egyösszegű, és követelése az adóssal szemben a fennállt szerződés szerinti marad.

- [8.] Ezért olyan devizaeszköz keletkezik amelynél, hiányzik a vagyoni érték keletkezésének a jogi összetevője! Ezért a nyilvántartás nem a valódi eszköz változásához kapcsolódik, nem a valódi eszközváltozást rögzíti, hanem a nyilvántartásban történő változást és azt elszámolva valós eszközváltozásnak mutat a bank. Vagyis megváltozik a helyzet, a forrás az nem az eszköz eredetét - tulajdonosi eredetét mutatja, hanem maga válik eszközzé melynek nincs forrása.

„A devizahitelezés elmúlt évben tapasztalt gyors felfutása nem hagyta érintetlenül a bankrendszer mérlegstruktúráját: a devizaeszközök devizaforrásokhoz mért többlete 2004. végére korábban soha nem látott szintre, a mérlegfőösszeg 6,3%-ra (kb. 1000 Mrd forint) emelkedett.

A mérlegen belüli devizapozíció felépülését az utóbbi időszakban fokozatosan a devizaforrás nélküli devizahitezés magyarázza.”

1. sz. bizonyíték – 14. oldal 4. bekezdés

- [9.] A devizaalapú kifejezés egy forint hitel leplezett állapota, amelynél nem a hitel nyújtása, hanem a hitel elszámolása történik a folyósítástól eltérő devizanemben. A leplezett állapotért a hitelfelvevő nem kap ellenszolgáltatást, de annak kockázatát és költségét viseli.
- [10.] Bármilyen gazdasági-pénzügyi eszmefuttatás mentén haladunk, a polgári jogi lényegét nem szabad szem elől téveszteni. A polgári jog alapvető szabálya szerint a szolgáltatásért megfelelő mértékű ellenszolgáltatás jár, amelyből következően abban az esetben, ha a bank árfolyamkockázat vagy kamatfelár címén többletterhet számolt fel az állítólagos deviza-beszerzési tevékenysége és deviza kockázat miatt az adósnak, ez az árfolyamkockázat vagy kamatfelár csak akkor járna, egyéb feltételek kizáró körülményei nélkül is, a részére, ha de facto devizát vett fel az adott egyedi kölcsön folyósításához kapcsolódóan.
- [11.] A hitelszerződések szövegéből egészen biztosan nem olvasható ki, hogy az adós tőle független ügyletek kockázatait kell, hogy kompenzálja, erre vonatkozó tájékoztatást sem kapott. Ahogyan az sem, hogy a bank devizaműveleteire megbízást adott volna, vagy azokról, megbízás nélküli devizaműveletekről a szerződésével kapcsolatban tudomása lett volna. Még kevésbé arról, hogy ez milyen tőke- és kamatkötelezettségeket jelent a bank szerint, a szerződés alapján, az adósra terhelhetően.
- [12.] A szerződéskötéskor az adós elfogadta azt a feltételrendszert, hogy ha a bank devizában vállal árfolyamkockázatot, akkor ezt vállalja ő is. Az árfolyamkockázatról szóló kioktatás is erre irányul, vagy másképpen fogalmazva: másra nem irányulhat ²
- [13.] *A valóságban azonban az, hogy a bank számára semmilyen árfolyamkockázattal nem jár a szintetikus deviza alapú forint hitel.*

„A rövid forintforrásokból hosszabb lejáratú, de változó kamatozású devizaalapú hitelek nyújtásának rövid lejáratú FX-swapokkal való fedezése tehát árfolyamkockázatot és kamatkülönbözet-kockázatot nem, de megújítási kockázatot tartalmaz.”

4. sz. bizonyíték- 18. oldal 3. bekezdés

„A mérlegen belüli árfolyamkitettség fedezésében és a devizalikviditás kezelésében meghatározó szerepet játszó FX-swap ügyletek lejáratát általában rövidebb a hitelkihelyezések futamidejénél, ezért megújítási kockázat áll fenn az ezek segítségével történő árfolyamkockázat-kezelés esetén. A rövid futamidejű FX-swap ügyletek újrakötése nehézségekbe ütközhet: előfordulhat, hogy a bankok csak kedvezőtlenebb áron, vagy rövidebb futamidőn képesek azokat megújítani.”

² Dr. Marczingós László nyomán

„A szintetikus előállítás a bankrendszer részéről nagyobb megújítási, illetve likviditási kockázatokat hordozhatott, mint a közvetlen külföldi forrásbevonás a vizsgált időszak jelentős részében. A közvetlen devizaforrások lejáratí struktúrája is eltért a devizahitelektől, ami likviditási kockázatot jelent a hazai bankrendszer számára. A swap állomány átlagos hátralévő futamideje még a közvetlen devizaforrásoknál is rövidebb volt. Ebből adódóan a bankoknak két különböző típusú megújítási kockázata is emelkedhet: előfordulhat, hogy a későbbiekben csak magasabb áron (pl. kamatok), kedvezőtlenebb kondíciók mellett tudnak újból forráshoz jutni, vagy szélsőséges esetben azokat egyáltalán nem tudják megújítani.”

„Az FX-swap ügylet piaci értéke csak a devizakamatra, és – szemben a határidős ügyletekkel – nem a teljes tőkére vetítve függ a devizaárfolyam lejáratkori alakulásától. Az FX-swap ügylet így önmagában lényegében egy zárt pozíciónak tekinthető abban az értelemben, hogy csak a devizakamatra eső árfolyamkockázatot tartalmazza.”

A bankrendszer nem vállalta volna a megújítási kockázatot a leminősítések kockázatát, ha nem lett volna olyan B terve, amelyhez a politikai struktúrák ne asszisztáltak volna már a kezdetektől. Nevezetesen, ha a partnerbankok megtagadják a szintetikus deviza (művelet) előállításban való részvételüket, akkor az egész bankrendszer bedől az ilyen hitelek forrás nélküli devizapozíciói miatt (hibrid volta miatt). Ahogyan ez meg is történt 2008. október végén. Ezért szükségszerűen, és előzetesen tudniuk kellett, hogy a MNB bank valamennyi partnerbank helyébe be fog lépni, és az ehhez szükséges 20 milliárd Euró IMF-EKB hitel, az ellentételező banki ügylethez, rendelkezésre fog állni napok alatt. Ezt sem az adósok, sem a bíróságok nem tudták, és sokan nem tudják.

[14.] Hogyan közelíthető meg a nem szerződészerűen áthárított kockázat, vagy éppen a nem létező kockázat egyébként „szerződészerű” áthárítása, amely valójában jogtalan nyereség-előállítás, semmi más. A perrel támadott szerződésből megállapítható, hogy a bank a hosszú távú, devizaalapú kölcsönszerződés nyomán keletkezett virtuális árfolyamkockázatot maradéktalanul, az adós fogyasztóra, azaz az adósra hárítja át. A virtuális árfolyamkockázat viselésének terhe az adósé, a valós haszna pedig banké.³

[15.] Másrészt, saját forrásköltségeik, és „forrásteremtésük” megnevezésével virtuális kockázatukat - de az adós valós kockázatát - is maguk állítják elő. Annak érdekében, hogy ezáltal árfolyamvesztés címén, az adósra hárítható árfolyamnyereséget állítsanak elő, valós kockázat nélkül. Valójában a kölcsöne szempontjából szükségtelen kockázat, a bank szempontjából viszont nyereségképző hivatkozás, semmi több, amit a kölcsönszerződésnek látszó, valójában hibrid-szerződés biankó klauzuláin keresztül, felsőhatárok nélkül kíván

³ Dr. Marczingós László nyomán

megfinanszíroztatni, a véges teljesítőképességű, és vagyonú, és fedezeti ingatlanértékkel bíró adóssal. Ezzel a hitelező a Ft-deviza árfolyam romlásból extranyereséget realizál, amely a deviza-nyilvántartásban keletkezik, de az adós fizeti meg árfolyam romlásból eredő kötelezettségként. Álláspontunk szerint az árfolyam változásából eredő adósi kötelezettségmódosulások, a bank árfolyam-meghatározásából eredő szerződésmódosítások, amelyeket a bank maga állít elő.

- [16.] A kölcsön során a bank forintot bocsátott az adósok rendelkezésére, a szerződésből nem vezethető le, hogy ha a bank még ha devizában tartja is nyilván az adósok tartozását, és fizetési kötelezettségét, az a bank pusztá nyeresége érdekében túl, miért hárítható át, a kölcsön visszafizetésére köteles adósokra.
- [17.] A Magatartás Kódex hatálya kiterjed a Kódexet aláíró összes lakossági hitelezéssel foglalkozó pénzügyi intézményre, így kereskedelmi bankra, jelzálog-hitelintézetre, lakástakarékpénztárra, takaré- és hitelszövetkezetre, fióktelepre és pénzügyi vállalkozásra, ideértve a lízing-, és faktorcégeket is, valamint a hiteltermékeket kínáló biztosítókra és nyugdíjpénztárakra is.

A Kódex szabályozza a lakossági hitelezéssel összefüggésben többek között a felelős hitelezés általános normáit, a szerződéskötés előtti hitelezői magatartás általános elveit és a szerződési feltételek futamidő alatti egyoldalú módosításához kapcsolódó szabályokat.

A hitelezők vállalták, hogy a lakossági hitel-, illetve kölcsönszerződésekben alkalmazott kamat, díj és költségtényezők egyoldalú módosításának elveit Árazási Elvekben rögzítik, amely üzleti titkot tartalmazhat, ezért nem nyilvános, de azt a PSZÁF kérésére, annak rendelkezésére kell bocsátani.

Az Árazási Elvek a Kódexben meghatározott okok figyelembe vételével tartalmazzák a legfontosabb előre látható árazási szempontokat, amely a szerződésekben alkalmazott kamat, díj és költség módosítására hatással lehet.

Részlet az ok-listából

„1. A hitelezők vállalják, hogy kamatot csak az alábbi okok bekövetkezése esetén módosítanak egyoldalúan.

a Magyar Állam vagy a hitelező által kibocsátott kötvény és SWAP hozamgörbék egymáshoz képest történő elmozdulása,”

A fenti célok alapján belátható, hogy a FX Swap (Swap hozam) az

- a kamat-, díj- és költségelemekre kihatással bíró, huzamosabb ideig fennálló ok
- az adott szolgáltatást befolyásoló feltétel
- előre látható árazási szempont, amely a szerződésekben alkalmazott kamat, díj és költség módosítására hatással lehet
- legfontosabb előre látható árazási szempontok

- a szerződési feltételek futamidő alatti egyoldalú módosításához kapcsolódó és befolyásoló feltétel
- üzleti titok

Belátható az is, hogy a bank a múltban a szerződés megkötésekor, de a jövőre nézve is mindezt az adósok elől eltitkolta, és folyamatosan - banktitokra hivatkozással - eltitkolja a bank. Pedig ezen ügylet terhe az, amit forrásköltséggként a bank az adósra terhel. Ez az a számlaforgalom, amely az adós valós kockázata.

Ez a hibrid-szerződés az adósok előtt nem volt ismert, ugyanakkor a bank olyan biankó klauzulákat iktatott be a szerződésébe, amely látszólag lehetővé tette a számára, hogy a kölcsönszerződésbe a swap-megbízás minden terhét tőkésítve csempéssze be az adósok tartozásának elszámolásába.

[18.] Míg a kölcsönszerződés alapján a hitelező szándéka a meghatározott pénzösszeg kölcsönadásával a kamat, mint nyereség elérésére irányul, addig a deviza alapú szerződéssel a bank az ügyfelét befektetési ügyletnek passzív résztvevőjévé tette. A kamatnyereség arányaiban eltörpül azon nyereségek mellett, amelyek az aláírt szerződés alapján a bank számára lehetővé váltak.

[19.] A deviza alapú kölcsönszerződés elnevezésű megállapodás tárgya egy befektetési szolgáltatás útján értékesíthető, rendkívül magas kockázatú termék volt.

A befektetéssel vegyes hitelszerződésnek (hibrid szerződés), a valós történéseinek feltárása azt jelenti, hogy a hitelszerződés, csupán kezdete annak, hogy a bank átértelmezi annak tartalmát, és egy befektetést hajt végre annak ürügyén.

Az aláírt hitel-szerződésből, nem vezethető le a felek között, a valóságban létrejött, és tartós jogviszonyként teljesülő kötelelem. A hitelviszonyon túlmenően, olyan befektetési jogviszony is megvalósult, a bank virtuális devizakockázata, és az adós valós kockázatát eredményező kötelelem keretében, amely a szerződésen túlmutató, többlet tényállások vizsgálatát megkerülhetlenné teszi.

„Az általam ajánlott felfogás voltaképp egyfajta dekompozícióra épül. A devizaalapú, változó kamatozású adóspozíciót egy forinthitel és egy kockázatos befektetés kombinációjaként állítja elő. „

6. sz. bizonyíték – 76. oldal 3. bekezdés

[20.] Az adós a kölcsönszerződés aláírásával valójában két banki termékre vonatkozó jogügylet teljesülését magában foglaló szerződést írtak alá, amikor a bank számlán tartotta nyilván a devizát, mint virtuális hitelpénzt. Ezek közül az egyik, egy aláírt szerződést, a tulajdonképpeni kölcsönszerződést és egy másik, olyan devizaműveletekre vonatkozó szerződést, amelyet a bank elhallgatott az adós elől, eltitkolta, és ezzel meg is tévesztette őket.

Az a termék, amit deviza alapúnak hívunk, az egy hibrid szerződés, amely hibrid szerződés magában foglal egy kölcsön nyújtása érdekében létrehozott hitelviszonyt és egy eltitkolt befektetési szerződést. A befektetési szerződésnek a nyomait sem látjuk ebben a

hitelszerződésben, hitel illetve kölcsönnyújtási szerződésben, viszont a kötelelem részévé vált, mára már minden kétséget kizáróan bizonyítható módon. Azért vált a részévé, mert a bank másként nem tudta volna és nem akarta másképpen a forinthitelt folyósítani, illetve a kölcsönt kifizetni.

Nem a felek által aláírt szerződésnek megfelelő, csupán ennek aláírásával lehetővé vált, más szerződés ment fogamatba, amelyre a felek szerződési akaratnyilvánítása sem kölcsönösen, sem egybehangzóan nem lett kinyilvánítva.

Egy „hitel-swap” atipikus szerződés teljesült a valóságban. Az aláírt szerződést csupán kölcsönnek ajánló (és álcázó), és megszövegező bank szerződéskötési szándéka, célja, akarata nem az, amit az adóssal aláíratott, éppen ezért, és nem mulasztásból nem tájékoztatta az adóst az általa aláírt szerződésnek az adóst fenyegető, határok nélküli kockázatáról, hanem kifejezetten árfolyamnyereség generálása, és minél nagyobbá tétele volt a szándéka.

A két jogügyletből származó polgári jogi jogviszonyt a jog külön-külön szabályozza. (Ptk., Hpt. és a Bszt. szabályozza, ezt megelőzően Tpt.). Az alperes azonban a két terméket együttesen kínálta, amely által egy atipikus, kölcsönszerződéssel, és banki hitelezéssel vegyes devizacsere-megbízás (swap) szerződés jött létre, egy hibrid, a devizát drágító jelzálogpiacon. Ez a harmadikként beteljesült atipikus szerződés az a jogviszony, amely a valóságban létrejött, és teljesült a felek szerződésének aláírásakor, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt szerződés mutatni szeretne. Még kevésbé a devizacsere-megbízás, mint az alperes által eltitkolt megállapodás. Ez a hibrid-szerződés az adósok előtt nem volt ismert, ugyanakkor a bank olyan biankó klauzulákat iktatott be a szerződésébe, amely látszólag lehetővé tette a számára, hogy a kölcsönszerződésbe a swap-megbízás minden terhét, mint árfolyam, és kereskedelmi árrés, illetve kényszerhitel költséget, tőkésítve csempéssze be az adósok tartozásának elszámolásába.

A befektetési piacon működő közvetítők tevékenységét általánosságban befektetési szolgáltatásnak nevezzük. A mai magyar viszonyok között a tevékenységükre a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény az irányadó. Ez a törvény határozza meg a befektetési szolgáltatási tevékenységeket, valamint az ún. kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységek körét.

„5. § (1) Befektetési szolgáltatási tevékenységnek minősül a rendszeres gazdasági tevékenység keretében, pénzügyi eszközre vonatkozóan végzett

- a) megbízás felvétele és továbbítása,
- b) megbízás végrehajtása az ügyfél javára,
- c) saját számlás kereskedés,

4.§.(2) 58. saját számlás kereskedés: pénzügyi eszköz saját eszköz terhére történő adásvétele, cseréje,

(2) Kiegészítő szolgáltatásnak minősül

- c) a befektetési hitel nyújtása,

4.§.(2) 7. befektetési hitel: pénzügyi eszköz vásárlásához nyújtott hitel, ha a hitelt nyújtó részt vesz az ügylet lebonyolításában,

6. § Pénzügyi eszköz

d) az értékpapírhoz, devizához, kamatlábhoz vagy hozamhoz kapcsolódó opció, határidős ügylet, csereügylet, határidős kamatláb-megállapodás, valamint bármely más származtatott ügylet, eszköz, pénzügyi index vagy intézkedés, amely fizikai leszállítással teljesíthető vagy pénzben kiegyenlíthető,

4.§.(2) 12. csereügylet (swap): valamely pénzügyi eszköz cseréjére vonatkozó olyan összetett megállapodás, amely általában egy azonnali és egy határidős adásvételi ügyletből, illetve több határidős ügyletből tevődik össze és általában jövőbeni pénzáramlások cseréjét vonja maga után,[...]

A devizaforrás szintetikus előállítás a hazai bankrendszer szintjén jelentős részben úgy történt, hogy a lakossági és vállalati forintbetéteket a külföldiekkel kötött, rövid futamidejű devizaswapügyletek révén devizaforrásokra konvertálták a bankok. Felmerül a kérdés, hogy a szintetikus előállítás helyett miért nem közvetlen devizaforrás-bevonásra került sor.

Az, hogy a nettó külső adósság úgy emelkedett, hogy a külföldi szektor az abból adódó árfolyamkitettség egyre kisebb hányadát viselte, nem vonta volna maga után szükségszerűen a hazai bankrendszer swapállományának bővülését nominálisan, illetve a mérlegfőösszeg arányában értelmezve sem (nem elégséges feltétel)."

4. sz. bizonyíték 27. oldal 2. bekezdés

„A bankok mérlegéből kiindulva a devizaforrás bevonásának egyik lehetősége a belföldi ügyfelektől történő betétgyűjtés. A belföldi szereplőktől származó devizabetétek állománya azonban lényegesen elmarad a belföldi szereplőknek nyújtott devizahitelek állományától: a belföldi magánszektor részben így vállalta át a nettó külső adósságból származó forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól.”

4. sz. bizonyíték – 27. oldal 4. bekezdés

„A hazai bankrendszer egésze a forintforrások egy részéből így a devizaswapügyletek segítségével szintetikus devizaforrást állít elő.”

4. sz. bizonyíték – 13. oldal 5. bekezdés

[21.] A valóság az, hogy a bankok semmilyen valós „forrás” devizát nem váltottak át a kölcsönzés érdekében, hogy azt forintként kihelyezzék, mivel az számukra rendkívül kedvezőtlen.

„Ha a bank a devizalikviditást egy egyszerű azonnali devizaügylet (konverzió) segítségével biztosítja, akkor az árfolyamkockázati kitettsége fennmarad, s ez pótlólagos tőkekövetelményt vonhat maga után.”

A devizaforrású hitelek esetén...

„Ha a teljes nyitott devizapozíció meghaladja a túllépések levonása előtti szavatoló tőke két százalékát, akkor az összesített nyitott pozíció nyolc százaléka után kell tőkét képezni.”

- [22.] A bank ezért valójában szintetikus devizát állít elő, az ügyfél pénzeszközeivel a saját hasznára. A szintetikus deviza előállítás maga az ügyfél pénzeszközeivel végzett befektetés, amely ellentételezi ezt a forint hitelt. Az adós devizatőke számlájával a bank sajátjaként rendelkezik, rendes banki működésnek értelmezi cselekedetét, mert másként nem hozhatná létre ezt a hitelviszonyt.

Az adós kölcsönt kért, a bank úgy akarta és úgy tudta nyújtani ezt a kölcsönt, hogy egy forinthitel pozíciót megnyitott az igényelt forintösszeg erejéig, ezt zárolta a közjegyzői szerződés, vagy közjegyzői írásba foglaláskor mindaddig, amíg a kölcsönt nem folyósítja, de már ezt a forintot, rendelkezésre bocsátotta az adósnak ezzel a hitelpozíciónak, illetve hitelszámlának a megnyitásával.

A bankok eltitkolták, hogy pénzeszköz juttatásának a fejében, az adósokkal finanszírozzanak meg egy szüntelen swap-műveleteket lehetővé tevő konstrukciót, amelynek hasznát a bank, míg költségeit az adós fizeti meg. És a pénzeszköz visszafizetésének részletei során, a swapműveletek hasznát, a tartozás tőke, és kamatnövekményében realizálja a bank, a haszon mértékének felső határa nélkül. A szerződések azonban az adósokat megtévesztve, tévedésben tartva, anyagi előny megszerzése érdekében eltitkolták a bankok valódi szándékát, és szerződéskötési célját, a jogszerűség látszatát ugyan megteremtve az aláírt szerződésben. Az adósoknak erről tudomása nem volt, a szerződéskötéskor sem és mindezekről az adósok a szerződés alatt sem tudnak. Mégis ezek a műveletek korlátlan kockázatokat jelentenek a számukra.

A banknak, állítása szerint, a virtuális deviza kezeléséről, megújításáról kellett gondoskodnia. Vagyis a deviza árfolyamkockázatát kezelnie kellett. Miközben az adós valós kockázatát az adós érdekében egyáltalán nem kezelte, holott ez is kötelezettsége lett volna.

Az adós valós kockázatának kezelése az adós érdekében nem történt meg, és a valós kockázatokkal kapcsolatos, nem formális, semmilyen tájékoztatás sem történt meg, különösen nem a hibridre vonatkozóan. A bankok prudens működésére vonatkozó Hpt. szabályozásával ellentétben, ezért jogszabálysértő a Ft-deviza árfolyamkockázat kezelésének az elmaradása az adós érdekében.

„Az FX-swap ügylet alapvetően nem egy finanszírozási eszköz, hanem egy adott finanszírozási eszköz (pl. hitel, betét) devizanemének cseréjét lehetővé tevő származtatott termék, így alacsonyabb hitelkockázatot tartalmaz, mint a fedezetlen bankközi kihelyezés.”

Mindezt kizárólag az adós kockázatára és terhére, a tudta, és beleegyezése nélkül.

„Az FX-swap ügylet felépítéséből adódóan lehetővé teszi egyrészt a különböző devizanemben fennálló likvid eszközök (készpénz, számlapénz) cseréjét a spot lábon keresztül, ezzel egyidejűleg az emiatt változó devizapozíció fedezését a termin lábon keresztül. Ennek köszönhetően az ügylettel a szükséges denominációjú likviditás biztosítható az eredeti devizapozíció változtatása nélkül. Vagy másképpen: a devizaswapügylet *felhasználásával* egy

finanszírozási eszköz devizaneme megváltoztatható, illetve egy adott devizanemű finanszírozási eszköz szintetikusan előállítható (hitel/betét + devizaswap). ugyanakkor az FX-swap és spotügyletek együttes alkalmazásával a piaci szereplők szintetikus határidős devizapozíciót tudnak felvállalni, illetve ennek révén a meglévő árfolyamkitettséget zárni tudják: ekkor az FX-swap ügylet spot lába és az azzal ellentétes irányú spotügylet semlegesíti egymást, a megmaradó határidős láb pedig egy határidős ügylettel egyenértékű (2. melléklet)."

4. sz. bizonyíték 9. oldal 1. bekezdés

Mindez a hitelről le nem választható, azzal szervesen együtt megvalósuló hibrid.

„Az ügylet ennél fogva alkalmas mind forint-, mind devizaforrás bevonására, az azonnali (spot) piacon történő konverzió és árfolyamkitettség felvállalása nélkül. „

3. sz. bizonyíték 24. oldal 6. bekezdés

A bank szempontjából. Nem így az adós szempontjából, aki mint befektető (a tudta és beleegyezése nélkül) a forinthittel EZT a befektetői kockázatot viseli.

„A szintetikus devizaforrás szerzése esetén a külföldiek FX-swap + forint állampapír stratégiája tekinthető szintetikus devizahitel nyújtásának. A külföldiek spot + FX-swap stratégiája gyakorlatilag szintetikus határidős (rövid forint) pozíció felvételét jelenti.”

4. sz. bizonyíték – 14. oldal 1. bekezdés

„A szintetikus „forrás”bevonás a hazai bankrendszer szempontjából összességében egy olcsóbb finanszírozási lehetőséget jelenthetett.

4. sz. bizonyíték 28. oldal 3. bekezdés

Az adós számára pedig mérhetetlen kockázatot, anélkül, hogy erről tudott volna.

„A devizaswapügyletek felhasználásával *egy finanszírozási eszköz devizaneme megváltoztatható*, ennek megfelelően az ügylet alkalmas *a hazai bankrendszer forint forrásból történő devizahitelezése miatt* keletkező mérleg szerinti devizapozíció fedezésére. A rövid futamidejű FX-swap ügyletekkel való fedezés azonban likviditási és megújítási kockázatot tartalmaz.”

4. sz. bizonyíték 68. oldal 2. bekezdés

[23.] A valóságban nem történik más, mint az, hogy a bank kockázatos és spekulatív célú pénzügyi ügyleteket hajt végre, FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával, az adósokkal kötött hitelszerződés ürügyén, a futamidő alatt és az ügyfél pénzeszközeivel - a saját hasznára. Ezeket a bank „szintetikus forrásteremtésnek” értelmezi, de a valóságban, az adós nevében nyilvántartott forinthitelt, az adós nevében nyilvántartott devizatőke-nyilvántartási eszközzel végzett, derivatív műveletekkel ellentételezte. Ez a beteljesült atipikus jogviszony, az, amely a

valóságban létrejött, és teljesült, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt hitel-szerződés mutatni szeretne. A valóságos kötelemről a hitelszerződések, és a bankok is hallgattak. És ezzel mind az európai, mind a magyar jogszabályokat megsértették, mert a pénzügyi terméket nem hibridként, hanem hitelként értékesítették!

Az adósnak, és a banknak erre a hibridre nem volt egybehangzó, és egyező akaratnyilvánítása, mért az adós, a kötelelem befektetés-jellegéről, és annak valódi kockázatáról, még formálisan sem tudhatott és a bank szándéka előtte rejtve volt. A bankok azért hallgatták el ezt, mert ebben az esetben a hitelnél is kockázatosabb termék értékesítése esetén ekkora összegű, és exponenciálisan megnövelt adós, és adósság állományt nem építhettek volna fel, és ekkora nyereséget nem érhetek volna el banki kockázatok nélkül. MÁS hitelállomány felépítésére pedig nem volt likviditásuk.

Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre.

A deviza swap során a bank a hitelszerződést, mint swap megbízást, a hitel ingatlanfedezetét, mint a swap ingatlan-fedezetét értelmezi, az adós kötelezettségvállalását a hitel hosszú-lejáratú részletekben fizetését, a swap kiegyenlítésére vonatkozó kötelezettségvállalásként értelmezi, ezáltal a bankok az adósok hitelszerződésben vállalt kötelezettségeit meghaladó, befektetői kötelezettségeket eredményező jogviszonyt terhelnek az adósokra, befektetői jogok nélkül.

Az adósok devizatőke nyilvántartási számlája része a swapnak, az adós kötelezettségvállalását a hitel hosszú-lejáratú részletekben fizetését, a bank az eltitkolt pénzügyi műveletek, a swap kiegyenlítésére vonatkozó kötelezettségvállalásként és finanszírozásaként értelmezi és mindez a swap a hitelfedezeti ingatlanok swap fedezeteként való értelmezését feltételezi, ezekben a bankközi tranzakcióban. Teljesen másodlagos az, hogy ezt a bank nem egyedi szerződésenként, hanem az adósok devizatőke-nyilvántartási számlájának portfólióban történő „kezelésével” valószínűsítette meg. Minden egyedi deviza-nyilvántartású szerződéshez tartozik szintetikus deviza(befektetési művelet).

Az adósnak a szerződésben vállalt forrásköltségek megfizetésére vonatkozó biankón keresztül értelmezi a bank a befektetési elemet, a hitel részeként. Annak ellenére, hogy ez a kölcsön nyújtásának elengedhetetlen feltétele ebben a konstrukcióban, a bankrendszer által értékesített típusszerződésben, típus-pénzügyi termékekben (ÁSZF-ben), mégsem tájékoztatja erről az adóst, és az ebből eredő biztosan teljesülő kockázatokat, a biztosan bekövetkező teljesítő képesség ellehetetlenülést, holott arról a banknak a szerződés megkötésekor már tudomása volt.

A devizahitel forintforrásból jött létre, ez a forintforrás nem más, mint az adósnak nyújtott virtuális Ft hitel számlán elkönyvelt hitelösszeg a közjegyzői szerződés aláírásakor, amelyet a bank zárol a swap lebonyolítása, és a kölcsön kifizetésének idejéig.

Vagyis eszköz oldalon történnek a műveletek: az adós pénzeszközeit kezeli a bank, erre vonatkozó megbízás nélkül. A devizatőke-nyilvántartási számla is eszköz, és nem forrás. Az ezzel végzett befektetés (szintetikus deviza) is eszközoldali műveletsor.

„A hitelnyújtó bank devizahitel nyújtása esetén közvetlenül devizabetét-számlát nyit, illetve növel, devizaalapú(deviza-nyilvántartású) hitel esetében forintbetét-számlát nyit, illetve növel.”

4. sz. bizonyíték 16. oldal 1. bekezdés

„A másik lehetőség, hogy a bank mérlegében a forint likvid eszközök csökkennek az eszköz oldalon, vagyis lényegében maga a bank "köti meg" implicit módon a fenti ügyletet az ügyféllel (konverzió).

Ha ezt is figyelembe vesszük, akkor a következő történik: a bank forinttartozása nő a forrás oldalon, az elszámolási számla eszköz oldalon a forintbetét elhelyezéséből adódóan, majd a bank forintszámlája csökken a devizaszámlája nő az FX-swap spot lábának köszönhetően az eszköz oldalon, majd a hitel nyújtást követően csökken az devizaszámla-pénz, emelkedik a devizakövetelés;”

7. sz. bizonyíték

„Az ügylet ennél fogva alkalmas mind forint-, mind devizaforrás bevonására, az azonnali (spot) piacon történő konverzió és árfolyamkockázat felvállalása nélkül.”

3. sz. bizonyíték 24. oldal 6. bekezdés

„A devizaalapú hitelek esetében a hitel nyújtásakor a forintra váltást, törlesztéskor a devizára váltást a hitelnyújtó bank automatikusan, közvetlenül végrehajtja - vagy a saját, vagy az ügyfél nevében. Ha a kihelyezett devizaösszeget az ügyfél javára egy másik bankkal kötött spotügylet révén váltja forintra, akkor az átváltáshoz használt spotügylet az adott bank mérlegében nem jelenik meg. Ha a bank saját maga váltja a devizaösszeget forintra az ügyfél számára (belső konverzió), akkor az FX-swap spot lábán szerzett devizát a bank az azonnali devizapiacón (saját nevében) eladja és forintot vesz érte, s ekkor a spotügylet megjelenik a bank mérlegében (az utóbbi esetet illusztrálja a 4. ábra). Ez a spotügylet ellentétes irányú az FX-swap ügylet spot lábával (ekkor a bank tehát egy spot- és egy swapügyletet is köt). A devizaalapú hitel törlesztése során ezzel ellentétes irányú tranzakciókra kerül sor.”

4. sz. bizonyíték 14. oldal utolsó bekezdés

„A két hiteltípus (deviza, illetve devizaalapú, megjegyzés: valójában deviza-nyilvántartású) esetében az FX-swappal való fedezés tekintetében összességében az a különbség, hogy a hazai bankok devizahitelek nyújtása esetében a devizalikviditás előállítására és az árfolyamkockázat fedezésére együttesen, devizaalapú hitelek nyújtása esetében - ha a saját nevében váltja át a devizaösszeget forintra - pedig az árfolyamkockázat fedezésére alkalmazzák a devizaswapügyleteket.”

4. sz. bizonyíték 16. oldal 2. bekezdés

„E hitelek nyújtásához a bankoknak nincs szükségük devizaeszközre (megjegyzés: valójában forrásra), egy ún. belső konverzióval érik el azt,

hogy a mérlegükben megjelenő forintban denominált hitel devizaeszközként viselkedjen.”

17. sz. bizonyíték, 16. oldal 4. bekezdés

„A devizaalapú hitelezésből eredő forintkereslet tehát a bankok közvetítésével jelenik meg a devizapiacon.”

17. sz. bizonyíték 16. oldal 4. bekezdés

Megdrágítva ezzel a devizát a forinthez képest, ezzel árfolyam nyereséget állítanak elő az adós kárára.

„A hitelt felvevő ügyfelek a hitel folyósítása során forintkereslettel, a hitel törlesztése során forintkínálattal rendelkeznek, illetve jelennek meg a bank közvetítésével az azonnali devizapiacon.” megjegyzés: a TUDTA ÉS BELEEGYEZÉSE NÉLKÜL!

9. sz. bizonyíték – 8. oldal 3. bekezdés

„... a devizakövetelések emelkednek, míg a devizakötelezettségek változatlan szinten maradnak”

3. sz. bizonyíték 27. oldal 5. bekezdés

„2005 eleje óta állnak rendelkezésünkre adatok a bankok spot devizapiaci belső konverzióiról, azaz a bankok treasuryn kívüli egységei által végrehajtott tranzakciókról. 2005 folyamán a lakosság összesen mintegy 700 Mrd forintnyi forint melletti pozíciót vállalt fel ingatlan, illetve fogyasztási deviza(alapú) hitelfelvételből eredően.” megjegyzés : Valójában forrás nélküli szintetikus devizával ellentételezett és nem „alapú”, hitelezések során.

A deviza nyilvántartású jelzáloghitelek piacán előállított árfolyamnyereség a nem jelzálogalapú (gépjármű hitelek, lízingek, áruvásárlási hitelek) esetében csak, mint bónusz-nyereség jelent meg a banknál. Semmilyen devizaalapúság sem volt ezekben a szerződésekben. A devizára történt hivatkozás az egyedi szerződésekben, nem bírt valóságos deviza nyilvántartással: nem volt devizatőke nyilvántartás, nyitott devizapozíció, devizaforrás sem volt. Csupán feljegyezték azt a szerződésben, mint árfolyam nyereség „jogalapját” a deviza-alapúságot. Ezért ezek a szerződések minden jogalap nélkül, és devizatörlesztésre utaló adósi kötelezettség nélkül szedtek be könyveletlenül árfolyamnyereséget. Itt szintetikus deviza sem volt ugyanis. És deviza-forrás sem!

17. sz. bizonyíték 16. oldal 5. bekezdés

- [24.] A bank szigorú szabályok között kezelheti a pénzügyi eszközöket, azok befektetésére is külön szabályok vonatkoznak. Az adós pénzügyi eszközeinek kezelésére még szigorúbb szabályok vonatkoznak. (2007. évi CXXXVIII. törvény, a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól, és a 2001. évi CXX. törvény, a tőkepiacról.)

Ez a beteljesült atipikus jogviszony az, amely a valóságban létrejött, és teljesült, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt hitel-szerződés mutatni szeretne. A valóságos kötelemről a hitelszerződések, és a bankok is hallgattak.

A bizonyítás a „Páles Judit–Kuti Zsolt–Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata” (MNB) (http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/MT_90.pdf) (4. sz. bizonyíték.) tanulmányban fellelhető „Devizaalapú hitel nyújtása” elnevezésű folyamat ábráját és az „Ami a devizahitelek mögött van – Kérdezze az MNB szakértőit! „– Magyar Nemzeti Bank szakértői véleményét (<http://forum.portfolio.hu/topic.php?t=11226&limit=20&order=0>) tekinti a deviza alapú hitel termék tényállásának. (7. sz. bizonyíték)

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA

0. idōpont

	ESZKÖZ	FORRÁS	
1. Forintbetét-elhelyezés	+HUF ₀	+HUF ₀	
2a. FX-swap ügylet spot lába	-HUF ₀ +DEV ₀		2a. FX-swap ügylet spot lába
3. Sportügylet	-DEV ₀ +HUF ₀		3. Sportügylet
4. Devizaalapú hitel nyújtása és folyósítása forintban	+DEV ₀ ^{követelés} -HUF ₀	+HUF ₀ -HUF ₀	
MÉRLEGEN BELÜLI ÖSSZESEN	+DEV ₀ ^{követelés}	+HUF ₀	
MÉRLEGEN KÍVÜLI ÖSSZESEN	+HUF _{0t}	+DEV ₀	
2b. FX-swap ügylet termin lába	+HUF _{0t}	+DEV ₀	2b. FX-swap ügylet termin lába

1. Sportpartner

1. Swappartner

MÉRLEGI

MÉRLEGI

A bizonyítás a „Páles Judit–Kuti Zsolt–Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata” (MNB) (http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/MT_90.pdf) (4. sz. bizonyíték.) tanulmányban fellelhető „Devizaalapú hitel nyújtása” elnevezésű folyamat ábráját és az „Ami a devizahitelek mögött van – Kérdezze az MNB szakértőit! „– Magyar Nemzeti Bank szakértői véleményét” (<http://forum.portfolio.hu/topic.php?t=11226&limit=20&order=0>) tekinti a deviza alapú hitel termék tényállásának. (7. sz. bizonyíték)

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA

0. időpont

	ESZKÖZ	FORRÁS
1. Forintbetét-elhelyezés	+HUF ₀	+HUF ₀

A hitelnyújtó bank ügyfél forintbetét-számlát nyit, és az ügyfél hitelszámláját növeli a kölcsön összegével. A bank hitelezés céljából az adott pénzeszköz fölötti rendelkezési (használati) jogot átadja mivel az eszköz oldalon az adósnak (adóssal szembeni követelésként) elkönyveli és jóváírja a hitelösszeget a hitelszámlán. „A Bank a kölcsön forint ellenértékét a jelen kölcsönszerződés megkötésének napján, egy összegben folyósítja oly módon, hogy azt jóváírja Adós xxxx számú Bankszámláján, majd a jóváírt összeget a Bankszámlán zárolja.”

A deviza alapú hitel forint forrásból jön létre.

M
É
R
L
E
G

M
A
É
L
R
A
L
T
E
T
G
I

KÖVETELÉSEK	KÖTELEZETTSÉGEK
-------------	-----------------

A hitelszerződés csupán kezdete annak, hogy a bank átértelmezi annak tartalmát és egy befektetést hajt vége annak ürügyén a futamidő alatt az MNB tanulmánya alapján. A devizahitel forintforrásból jött létre. A forintforrás nem más, mint az adósnak nyújtott Ft hitel számlán elkönyvelt hitelösszeg az eszköz oldalon, az adóssal szembeni követelésként, amelyet a bank zárol a közjegyzői kötelezettség vállalás és egyéb folyósítási feltételek teljesüléséig és a swap és derivatív ügyletek lebonyolítása idejére, melyről az adósnak semmi tudomása nincs, de ezeket a bank az adós tudta és beleegyezése nélkül végzi. A banknak a forint tartozása növekszik a forrás oldalon a már az eszköz oldalon az adósnak elkönyvelt és a hitelszámlán jóváírt hitelösszeg miatt.

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA

0. időpont

ESZKÖZ	FORRÁS	
1. Forintbetét-elhelyezés	+HUF ₀	
2a. FX-swap ügylet spot lába	-HUF ₀ +DEV ₀	2a. FX-swap ügylet spot lába
A banknak a forint tartozása növekszik a forrás oldalon a már az eszköz oldalon az adósnak elkönyvelt és a hitelszámlán jóváírt hitelösszeg miatt. Ezt követően a devizalikviditás növekszik az FX Swap ügylet spot lába miatt a mérlegen belül szintén eszköz oldalon és csökken az eszköz oldalon jóváírt forint likviditás, mint az az adóssal szembeni elkönyvelt követelés. Ez a tény igazolja azt is, hogy az adósok devizatőke nyilvántartási számlája része a swapnak eszköz oldalon.		
2b. FX-swap ügylet termin lába	+HUF _{0t}	+DEV ₀ 2b. FX-swap ügylet termin lába
KÖVETELÉSEK		KÖTELEZETTSÉGEK

1. Swappartner

MÉRLEG

MAÉLRALETGI

Az adós devizaszámlája ennek a Ft hitelnek a devizában kifejezett értéke a szerződéskötés napján. Az adós devizaszámlájával swappol a bank mérlegen kívül, az adós tudta, hozzájárulása, megbízása nélkül. A kölcsön, az így swappolt devizaszámlája műveletének zárásakor, a deviza számlán létrehozott deviza folyósításkori értéke, amit az adós kölcsönként kézhez kap, bármilyen rendelkezésére álló Ft eszközből. Ekkor zárják a swap befektetést, vagyis létrehozták a hitelviszonyt, és az adósnak kifizethetik a hitelkeret terhére a Ft-kölcsönt. Ez a szintetikus deviza előállítás, és a szintetikus devizával ellentételezett Ft-hitel első lépése. A bank a saját virtuális devizakockázatát ezzel kezeli, likviditást állít elő, hogy korlátlan számú és összegű hitelt nyújtson valós kockázata nélkül, a valóságtól elszakadva, de az adós valós kockázatát előállítva, tudta, beleegyezése nélkül, mindezekről és hatásairól az adós nem tud.

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA

0. időpont			
	ESZKÖZ	FORRÁS	
1. Forintbetét-elhelyezés	+HUF ₀	+HUF ₀	
2a. FX-swap ügylet spot lába	-HUF ₀ +DEV ₀		2a. FX-swap ügylet spot lába
3. Spotügylet	-DEV ₀ +HUF ₀		3. Spotügylet
			1. Spotpartner
			1. Swappartner

M
É
R
L
E

Mivel azonban „a hitelt felvevő ügyfelek a hitel folyósítása során forintkereslettel, a hitel törlesztése során forintkínálattal rendelkeznek (MNB)”, ezért forint vétel történik a spotpiacon, ezt a vételt az előző FX-swap ügylet finanszírozza, azaz az FX-swapon megszerzett deviza azonnal eladásra kerül. Ez a spotpiaci ügylet szintén eszköz oldalon történik, mint az adós terhére elkönyvelt követelés, de az adós tudta nélkül.

KÖVETELÉSEK	KÖTELEZETTSÉGEK

R
A
L
T
E
T
G
I

A deviza swap során a bank a hitelszerződést, mint swap megbízást, a hitel ingatlanfedezetét, mint a swap ingatlan-fedeztét értelmezi, az adós kötelezettségvállalását a hitel hosszú-lejáratú részletekben fizetését, a swap kiegyenlítésére vonatkozó kötelezettségvállalásként értelmezi a bank. A bank nem a mérlegegyensúlyhoz szükséges fedezetként, hanem mérlegen kívüli pénzüpiaci műveletnek, swapnak veti alá az adós devizatőke nyilvántartási) devizaszámláját eszköz oldalon. A devizaswap zárásakor a devizaszámlát mint külső devizaforrását értelmezi a Ft hitelnek azonban ez sem nem forrás, sem nem banki külső pénz. Ez is az adós pénze: a Ft hitel, és a deviza tőke nyilvántartása egymással szembeállítva. Ezt a bank az adós tudta és beleegyezése nélkül végzi. A bank az adóst befektetői pozícióba helyezte, a befektetésekre vonatkozó jogszabályban rögzített jogok nélkül. Az adós devizatőke számlájával a bank sajátjaként rendelkezik, rendes banki működésnek értelmezi cselekedetét, mert másként nem hozhatná létre a hitelviszonyt.

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA

0. időpont

	ESZKÖZ	FORRÁS		
1. Forinthetét-elhelyezés	+HUF ₀	+HUF ₀		
2a. FX-swap ügylet spot lába	-HUF ₀ +DEV ₀		2a. FX-swap ügylet spot lába	
3. Spotügylet	-DEV ₀ +HUF ₀		3. Spotügylet	
4. Devizaalapú hitel nyújtása és folyósítása	+DEV ₀ ^{követelés}	+HUF ₀		
MÉRLEGEN BELÜLI ÖSSZESEN	+DEV ₀ ^{követelés}	+HUF ₀		
MÉRLEGEN KÍVÜLI ÖSSZESEN	+HUF _{0t}	+DEV ₀		
2b. FX-swap ügylet termin lába	+HUF _{0t}	+DEV ₀	2b. FX-swap ügylet termin lába	

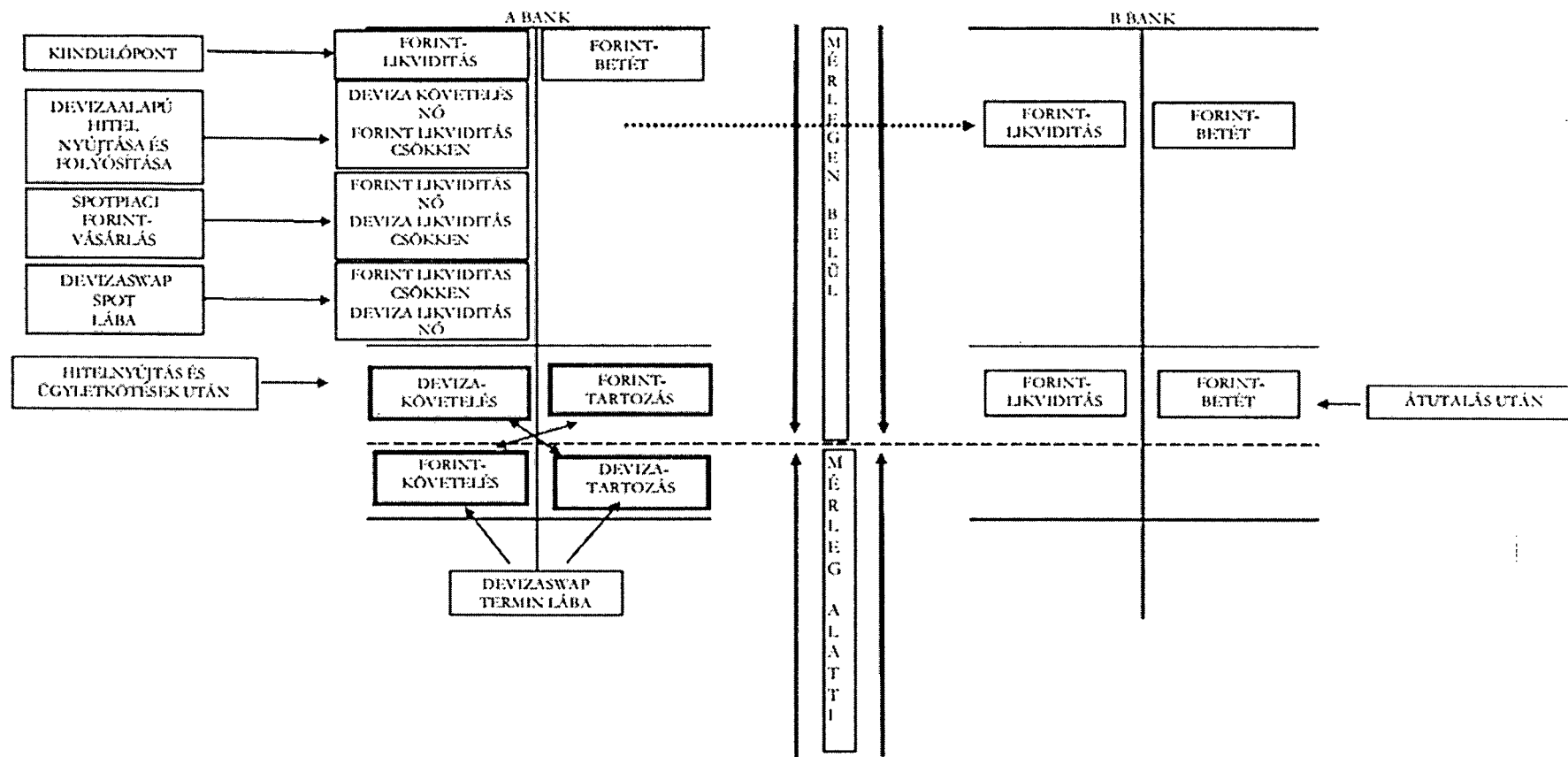
A bank tehát devizát követel ügyfelétől, devizakötelezettsége azonban ebből adódóan még nem keletkezik.

16. sz. bizonyíték – 31. oldal 3. bekezdés

A bank az adós devizatőke nyilvántartását beviszi egy befektetési ügyletbe a reálszerződés futamideje alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül, majd ezt a befektetést ráterheli az adósra. Az adós devizatőke nyilvántartása része a swapnak és a banknak ebből extra profitja is származik, de ezek a műveletek állítják elő az adós parttalan kockázatát. A bank az adóst befektetői pozícióba helyezte a befektetésekre vonatkozó jogszabályban rögzített jogok nélkül, a bank megszegte ezzel a köteletségét az adósait megtévesztette, tévedésben tartotta, kárt okozott felróhatóan, és haszna származott belőle. A bank ezen befektetésből és rejtett derivatívából ellentételezte a Ft-hitel számlán a könyvelt forint hitelt a mérlegen belül. Ezeket az eszköz oldali befektetéseket a bank forrásként értelmezi, HOLOTT mind a devizatőke nyilvántartás, mind a Ft-hitelszámla MÉRLEGEN BELÜLI ESZKÖZ VOLT EREDETILEG az adós pénzeszköze az adós nevében és az adósé. A valóságban nem történik más, mint az, hogy a bank kockázatos és spekulatív célú pénzpiaci ügyleteket hajt végre FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával a hitelszerződés ürügyén kölcsönszerződésnek álcázva a futamidő alatt az ügyfél pénzeszközeivel. Ez a beteljesült atipikus jogviszony az, amely a valóságban létrejött, és teljesült a felek reálszerződésének aláírásakor, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt reálszerződés mutatni szeretne.

DEVIZAALAPÚ HITEL NYÚJTÁSA FX-SWAP FELHASZNÁLÁSÁVAL

[25.] A fogyasztási szerződésre vonatkozó adósi termékbizonyítás az, hogy a kötelelem teljesüléséhez elengedhetetlenül kapcsolódik az adósok devizatóke nyilvántartásával végzett (az adósok nevén lévő devizaszámla, amely az adós számlája), párhuzamos spot, és FX swap befektetési ügyletek, viszont a befektetésre, és annak előre nem látható súlyos következményére és annak kockázataira nem volt az adósnak szerződési akarata, sőt hozzájárulása. Ez a hibrid, amire nem volt szerződési akarata az adósnak, nem is lehetett, mert nem tudott róla. Másrésről a hitelt ellentételező befektetés látszólagosan csak egy ellentételező ügylet, de valójában előállítja a hitelviszonyban az egyik fél, az adós veszteségét a hitelező hasznára, az adósok kötelezettségét, az árfolyamdrágulás banki előállításával a bank így maga idézte elő.

Az adós valós kockázatának kezelése az adós érdekében nem történt meg, és a valós kockázatokkal kapcsolatos, nem formális, semmilyen tájékoztatás sem történt meg, különösen nem a hibridre vonatkozóan.

A bank a forrásköltség címén a kölcsönszerződést és a kölcsön hitelszerződési jogviszonyt egy befektetési szerződésnek is értelmezi, mert így is jár el később.

A bank az ügyfélnek a kölcsön fedezeteként felajánlott ingatlanát a befektetés fedezeteként értelmezi, és az ügyfélnek azt a kötelezettségét, hogy hosszú távon kifizeti, visszafizeti ezt a kölcsönt kamataival, azt pedig a befektetés megbízásaként értelmezi anélkül, hogy erre az adós felhatalmazást adott volna és ténylegesen ez a befektetési szerződés létrejött volna és a befektetésre vonatkozó kockázatokat feltárta volna.

Ez a hibrid, amire nem volt szerződési akarata az adósnak, nem is lehetett, mert nem tudott róla. Másrésről a hitelt ellentételező befektetés látszólagosan csak egy ellentételező ügylet, de valójában előállítja a hitelviszonyban az egyik fél, az adós veszteségét a hitelező hasznára, az adósok kötelezettségét, az árfolyamdrágulás banki előállításával a bank így maga idézte elő.

Ezért a deviza alapúnak nevezett termék, rejtett derivatívákkal szintetikus devizaműveletekkel ellentételezett forinthitel.

A bank a fedezetlen forinthitelét ellentételezi fedezetlen könyvelési technikával (FX Swap), akkor erről tájékoztatnia kellett volna az ügyfelet, hogy ez így történik, és tájékoztatnia kellett volna az ügyfelet annak minden kockázatáról.

A hitelviszonyon túlmenően, olyan befektetési jogviszony is megvalósult, a bank virtuális devizakockázatát, és az adós valós kockázatát eredményező kötelelem keretében, amely a szerződésen túlmutató, többlet tényállás vizsgálatát, a bíróság részéről megkerülhetlenné teszi, mindez az - elsődlegesen alkalmazandó - EU-s joggal (93/13 EKG. Irányelv - a fogyasztóvédelemről) és az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv, mind a magyar fogyasztóvédelmi jogszabályokkal ellentétes.

Az európai uniós jogon alapuló jogalkalmazási, és jogértelmezi gyakorlatot demonstráló, a Luxemburgi Bíróság általi hivatkozott ítélet is, az európai jog, mint az elsődlegesen alkalmazandó jog alapján, a banknak alkalmaznia kellett volna a befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogszabályokat is, valamint a nemzeti jog alkalmazását csak az adós, a fogyasztó védelmére szigorúbb jogviszony szabályozás keretében tekinti jogszerűnek az európai uniós jog.

A devizahitelek, vagy deviza-nyilvántartású, deviza alapú hitelnek nevezett szerződések a valóságban hibrid-szerződések – a kötelelem teljesüléséből megállapíthatóan, forinthitellel vegyes befektetési szerződések.

A deviza alapú hitel a valóságban egy olyan hibrid kötelelem, amely hitellel vegyes befektetési szerződés, amelynek a befektetés eleme elválaszthatatlan része, sőt feltétele, a Ft-hitelnek és a terhére nyújtandó kölcsönnek. Azonban ez a befektetés rejtett az adós elől, rejtett a nyilvánosság elől is, és annak kockázatai is. Az a termék, amit deviza alapúnak hívunk, az egy hibrid szerződés, amely hibrid szerződés magában foglal egy kölcsön nyújtása érdekében létrehozott hitelviszonyt és egy eltitkolt befektetési szerződést.

A C-604/11. sz. ügyben az Európai Bíróság által hozott ítélet megerősíti a 2004/39/EK irányelv 19. pontjában foglalt rendelkezésekre vonatkozó kötelezettséget - a nyújtandó szolgáltatás alkalmasságának és megfelelőségének értékelése körében - ha valamely pénzügyi termék (alaptermék), melynek szerves részeként (hibrid), az 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben I. mellékletének „C” szakaszában meghatározott pénzügyi eszközökre vonatkozó, és a felsorolt eszközök bármelyikéhez kapcsolódó az irányelv I. melléklet „A” szakaszában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek bármelyikét végzik.

Ezért a szóban forgó pénzügyi terméken belül az alapterméknek (hitellel vegyes kölcsönnek) ugyanannak a jogszabályi követelményeknek kell megfelelnie, mint az annak szerves részét képező befektetési szolgáltatásnak, mivel az a termék szerves részét képezi - akkor is, ha azok beágyazottak illetve rejtettek. A befektetés (szintetikus deviza) nem egyszerűen banki „fedezeti művelet”, amihez az adósnak semmi köze, hanem ez a pénzügyi termék része. És nem fedezeti művelet, nem forrásteremtés. Hanem az ügyfél tulajdonát képező devizatőke nyilvántartási számlájával végzett banki ellentételező ügylet. Mivel az adós számlájával végzi a bank, és enélkül a hitelviszony sem létezne, a befektetésekre vonatkozó szabályok szerint tehetné ezt meg a bank, az ügyfél hozzájárulásával, és közös kockázatviseléssel. De ez nem így történt.

„A C-604/11. sz. ügyben A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács) 2013. május 30. (*):

„2004/39/EK irányelv – A pénzügyi eszközök piacai – 19. cikk – Üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályok befektetési szolgáltatás ügyfelek számára történő nyújtásakor – Befektetési tanácsadás – Más befektetési szolgáltatások – A nyújtandó szolgáltatás alkalmasságának és megfelelőségének értékelése – E kötelezettség megsértésének szerződéses jogkövetkezményei – Valamely pénzügyi termék részeként kínált befektetési szolgáltatás – Pénzügyi termékekre vonatkozó kamatláb lehetséges változásainak fedezésére szolgáló, pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló (»swap«-)szerződések”

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A 2007. szeptember 5-i 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelv 19. cikkének (9) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egyrésztől valamely befektetési szolgáltatást csak akkor nyújtják a pénzügyi termék részeként, ha az e pénzügyi termék szerves részét képezi, amikor azt az ügyfélnek kínálják, másrésztől pedig ahhoz, hogy e szolgáltatásra ne vonatkozzanak a hivatkozott 19. cikkben előírt kötelezettségek, az e rendelkezés által hivatkozott uniós szabályozásnak és közös európai normáknak lehetővé kell tenniük az ügyfelek kockázatainak értékelését, és/vagy az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó olyan követelményeket kell tartalmazniuk, amelyek vonatkoznak a szóban forgó pénzügyi termék szerves részét képező befektetési szolgáltatásra is.

2)A 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 4. pontját úgy kell értelmezni, hogy ha pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló szerződést kínálnak az ügyfélnek a más pénzügyi termékek kamatváltozásaiból eredő kockázat fedezésére, azt annyiban kell az e rendelkezés értelmében vett befektetési tanácsadási szolgáltatásnak tekinteni, amennyiben az ilyen pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló szerződés jegyzésére vonatkozó ajánlás olyan, hogy azt az ügyfél számára megfelelően vagy sajátos körülményeinek vizsgálatára alapítva, befektetői minőségére tekintettel nyújtanak, és azt nem kizárólag terjesztési csatornák útján teszik közzé vagy nem kizárólag a nyilvánosságnak szánják.

3)Az egyes tagállamok belső jogrendjének feladata meghatározni a 2004/39 irányelv 19. cikkének (4) és (5) bekezdésében előírt értékelési követelmények valamely befektetési szolgáltatást kínáló befektetési vállalkozás általi be nem tartásának szerződéses jogkövetkezményeit, tiszteletben tartva az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét.

13. sz. bizonyíték

Az IAS 39 tágran határozza meg a pénzügyi instrumentum fogalmát. Beletartozik a készpénz, a követelések és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és befektetések, kötelezettségek, felvett hitelek és a derivatívok (akkor is, ha beágyazottak illetve rejtettek).

11. sz. bizonyíték 67. oldal 1. bekezdés

Időnként előfordul, hogy egyes szerződésekben, melyek teljességükben nem felelnek meg a definíciónak megtalálhatók olyan tulajdonságok, amelyek származékos ügyletekhez hasonlóak. A teljes szerződést tekintjük ez esetben a 'hibrid' instrumentumnak, amely egy 'alapszerződés' és egy 'rejtett származékos ügylet' kombinációja"

11. sz. bizonyíték 71. oldal 3. bekezdés

[26.] Erről a jogügyletről, a bank valódi szándékáról, szerződéskötési céljáról, és az adósra (általa nem tudott, nem felmérhető, vele nem is közölt) küszöb nélküli terheket róvó, atipikus szerződésről, amelyet a bank elhallgatott az adósok elől, az adósoknak tudomása nem volt, nem is lehetett.

A virtuális deviza-ellentételezés rövidlejáratú bankközi műveletekkel való virtuális kockázatkezelése, a szerződés futamideje alatt folyamatosan költségekkel jár, és ezt közvetlenül az adósra hárította a bank forrásköltségre hivatkozással. Az adósok hosszú-lejáratú kölcsönéhez képest, a deviza minduntalan való ún. megújítása, swappolása, a szerződéskötéskor a bank által ismert szintetikus „devizaforrás teremtés”, és megújítási műveletek elhatározott szándékok voltak. Ezt, és azt is, hogy ezek a műveletek miként és milyen kockázatot jelentenek az adósra, a bank eltitkolta, holott éppen ezek növelték meg az ügyfelek tőke, és kamattartozását, és forrásköltség formájában a törlesztő részleteket.

„Drágábbak lehetnek a devizahitelek

Egy eddig szinte észrevétlen költségelem rendkívül nagy emelkedése miatt elképzelhető, hogy 2-3 hónap múlva jelentős havi törlesztőrészlet-emelkedéssel szembesülnek a magyarországi háztartási devizahitelesek. Mindez úgy is bekövetkezhet, hogy közben a forint viszonylag stabil marad és a külföldi devizák kamattartalma még csökken is. A kormány és a nagy kereskedelmi bankok által múlt pénteken bejelentett megállapodás némileg segíthet a helyzeten, de a jelek szerint a kormány inkább csak látszólag akarja megvédeni a devizaadósokat a növekvő pénzügyi terhektől.”

Egy "új" költségelem

„A magyar háztartások devizahiteleinek havi törlesztőrészleteire a sokszor ismételt formula szerint nagyrészt a forint adott devizával (döntő részben a svájci frankkal, illetve az euróval) szembeni mindenkori árfolyama, kisebb súllyal az adott deviza kamattartalma (lényegében a jegybanki irányadó ráta szintje) gyakorol hatást (ha nem futamidő-rugalmas hitelről volt szó). Ha gyengült a forint, és/vagy emelkedett a deviza kamattartalma, akkor a forintban folyósított devizahitel havi törlesztőrészlete megemelkedett. Az elmúlt évektől indulva egészen idén szeptemberig ezek a tényezők gyakorlatilag teljes mértékben magyarázó erők voltak a törlesztőrészletek alakulására, ingadozására. (A hosszabb futamidejű devizahitelek inkább a külföldi kamatlábra, míg a rövidebbek inkább az árfolyamra érzékenyebbek.)

Az utóbbi hetekben kialakult rendkívül feszült globális pénzpiaci helyzet miatt azonban belépett egy további fontos költségelem, amely a törlesztőrészletek akár jelentős megemelkedésének kockázatát is magában hordozza. Ez pedig a devizahitelek mögötti, a banki árfolyam-fedezeti konstrukciók megkötésére szolgáló ún. IR- és FX-swap piac rendkívüli helyzetére vezethető vissza. Leegyszerűsítve ez azt jelenti, hogy a bankok sokkal nehezebben, és így megugró többletköltségekkel tudják csak az árfolyamingadozás ellen tovább fedezni a már meglévő devizahiteleiket.

Röpködnek a mínuszok

A bankok által nyújtott devizahitelek és a CIRS (currency interest rate swap), illetve FX-swap piac úgy kapcsolódik egymáshoz, hogy ha egy bank euróban veszi fel külföldön a forrást, akkor azt a forintban történő folyósítás érdekében a CIR-, illetve az FX-swap piacon tudja elcserélni forintra árfolyamfedezet mellett. (Az FX-swap ügyletek jellemzően nem hosszabbak mint egy év, míg a CIRS annál hosszabb -10-20-30 év- is lehet. A

svájci frankalapú hitelnél a banknak további FX-swap ügyletet kell beiktatnia a lépéssorozatba.) A devizahitelek futamideje rendszerint jóval hosszabb (pl. 5-20 év), mint annak az FX-swap ügyletnek a futamideje, amely mögötte áll, így a devizahitel futamideje során a banknak számos alkalommal meg kell újítania az CIR-, illetve FX-swap pozícióját, azaz újból el kell cserélnie a két fizetőeszközt. A továbbiakban a CIR- és FX-swapot összevonva csak FX-swapokként jelöljük.)

A befektetők globális kockázatkerülő magatartása, a fokozott óvatosság oda vezetett, hogy nehézkes megújítani ezen pozíciókat, illetve megdrágultak ezek az eljárások. (Ha a bank nem tudja megújítani pozícióját az FX-swap piacon, akkor az árfolyam szempontjából fedezetlenné válik a devizahitel-pozíciója kapcsán, ami igen kellemetlen és jelentős kockázatokat jelent.)

Az FX-swap piaci többletköltségek ügyfelekre történő részbeni áthárítása már megkezdődött, és valószínűleg az új hiteleknel erőteljesebb lehet majd, mint a meglévő hitelállománynál.

Az áthárított költségek az idei év végétől, jövő év elejétől érződhetnek egyre inkább a kamatfixálási periódusok, illetve az FX-swap megújítások esedékessége miatt és akár 10-30%-os havi törlesztőrészlet-emelkedést is elképzelhetőnek tartunk (változatlan külföldi kamat- és árfolyam-feltételek mellett is), amely ráadásul éppen akkor jelentkezhet, amikor a bankokkal kötött, múlt pénteki megállapodás egyes "mentőelemeinek" érvényessége már lejár."

14. sz. bizonyíték

[27.] Az adósok devizatóke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és bejegyzése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre. A bank ezen befektetések költségeit ráterhelte az adósra, míg az ebből származó profitot a bank sajátjának tekinti.

Az eltírt befektetés minden terhe az adóson, és minden haszna a banknál realizálódott és látszólag legalizálódott.

„Kellemes meglepetést okozott a Raiffeisen

A kereskedési bevételek elsősorban az orosz és magyar leányoknál végzett, devizaalapú tranzakciók sikerességének köszönhetően ugrottak meg, mivel a devizaárfolyamok mozgása pozitív hatást gyakorolt a cég pénzügyi eszközeire.

A Raiffeisen 2013. harmadik negyedéves eredményei (millió euró)

	3Q13	Várt	Eltérés	3Q12	Éves változás
Nettó kamatbevétel	940	909	3,41%	834	12,71%
Nettó díj- és jutalékbevétel	417	406	2,71%	400	4,25%
Nettó kereskedési bevétel	100	66	51,52%	54	85,19%
Nettó bevétel pénzügyi befektetésekből	9			46	-80,43%
Nettó bevétel derivatív eszközökből	-56			-88	-36,36%
Céltartalék-képzés	330	360	-8,33%	224	47,32%
Munkaadó-költség	411			411	0%
Adminisztratív költségek	304			311	-2,25%
Értékcsökkenés	97			97	0%
Az összes általános igazgatási költség	813	827	-1,69%	818	-0,61%
Adózás előtti eredmény	229	173	32,37%	188	21,81%
Nettó eredmény	134	127	5,51%	141	-4,96%

Forrás: [Raiffeisen, Investor.hu]

15. sz. bizonyíték

[28.] Az adósok nem tudhatták, hogy deviza swap során a bank a hitelszerződést, mint swap megbízást, a hitel ingatlanfedezetét, mint a swap ingatlan-fedeztetét értelmezi, az adós kötelezettségvállalását a hitel hosszú-lejáratú részletekben fizetését, a swap kiegyenlítésére vonatkozó kötelezettségvállalásként értelmezi

A szakirodalom mindezeket OTC derivatív terméktípusoknak, származtatott ügyleteknek nevezi, ahogyan egy 2003-ban egy Bankszövetség által készített tanulmány is:

„A tanulmányban otc derivatív terméktípusok alatt az egy alaptermékre szóló forward, swap-, illetve opciós ügyleteket értjük, továbbá ezek kombinációit és az úgynevezett hibrid termékeket. Az elemzés középpontjában a forintban jegyzett derivatívok állnak.”

12. sz. bizonyíték 1. oldal.

„Bizonyos termékek (rejtett származtatott ügyletek, hitelderivatívok) egyáltalán nem ismertek a hazai szabályozásban. Ez egyfelől könyvviteli nehézségeket von maga után, másrészt eredménymanipulálásra ad lehetőséget.”

12. sz. bizonyíték 18. oldal 3. bekezdése

A tanulmány összegzi azt is, hogy ha ezt a összetett pénzügyi eszközt a bankok a törvényi előírás szerint értékesítik a lakosság számára akkor az ügylet jellege miatt a kockázati vizsgálat „*körülmenyes*” és „*nehezen kivitelezhető*”.

„A lakossági piacot alapvetően a fent említett strukturált befektetési termékekkel lehet megcélózni. Lehetőség lenne OTC derivatív ügyletek értékesítésére is, de azok egyedi jellege és az ügyfelek körülményes kockázati bevizsgálása miatt méretgazdaságossági szempontból ez nehezen kivitelezhető. A strukturált befektetési termékek esetében a lehetőségek száma végtelen. A lakossági ügyfelek sokkal nyitottabbak a komplex struktúrák

irányába, hiszen számukra csupán a végső kifizetési függvény egyszerűsége a mérvadó.”

Ezeket az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó „*körülményes*” tényezőket a bankrendszer kartellben megkerülte és kölcsönszerződésnek álcázták a szerződéskötési szándékukat. A bank szándékosan elhallgatta a hibrid látható, és rejtett kettősségét, és eltitkolta a rejtett befektetési jogviszonynak a kockázatait, és annak a várható következményeit.

A bankok kartellben megegyeztek, hogy mindezeket kockázatfeltáró nyilatkozataikban kölcsönösen elhallgatják.

„A két kockázatfeltáró nyilatkozattal kapcsolatosan az merült fel, hogy a hitelezés kapcsán – a vételi jogon és az árfolyamkockázaton kívül – még sok hasonlóan nagy kockázat (kamat-, törlesztési-, kezesi-, óvadéki kockázat) éri az ügyfelet, mégsem lehet az összesről külön nyilatkozatot készíteni. A bankok mindenesetre fontosnak tartották, hogy e nyilatkozatok minden banknál *egységesek legyenek, nehogy az ügyfél utólag – bukás esetén – azt mondhasssa, hogy egy másik bank szövege sokkal jobban feltárta a kockázatot, s annak alapján nem vette volna fel a hitelt.*”

18. számú bizonyíték 20. oldal 4. bekezdés

Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre a tőzsdén kívüli szabályozatlan OTC piacon.

Ha tudták volna az adósok, ahogyan nem tudták, nem is tudhatták, és ahogyan a bankok tudták, és ennek a hitelezési konstrukciónak éppen az adósok kifosztása árán, a minél nagyobb banki haszon elérése, a bankok devizához juttatása volt a célja, akkor egyetlen adós nem írta volna alá a szerződést. A mögöttes valóságról a banknak tudomása volt, az adósnak semmi tudomása nem volt, de az tudható, hogy abban a jogviszonyban nem kívánt volna részt venni.

Részlet Tardos Ágnes: A PÉNZÜGYI INSTRUMENTUMOK ELSZÁMOLÁSA IAS – US GAAP – MAGYAR SZABÁLYOZÁS című tanulmányból (Bankszövetség - Hitelintézeti Szemle 2003) 11. sz. bizonyíték.

„Időnként előfordul, hogy egyes szerződésekben, melyek teljességükben nem felelnek meg a definíciónak megtalálhatók olyan tulajdonságok, amelyek származékos ügyletekhez hasonlóak. A teljes szerződést tekintjük ez esetben a ,hibrid’ instrumentumnak, amely egy ,alapszerződés’ és egy ,rejtett származékos ügylet’ kombinációja.

A kreatív gondolkodók, a rejtett származékos ügyletekre vonatkozó szabályrendszernek köszönhetően nem kerülhetik el az IAS 39 és az US GAAP alkalmazását egyszerűen azzal a ,technikával’, hogy egy származékos ügyletet beágyazzanak egy másik, láthatóan nem származékos szerződésbe.”

11. sz. bizonyíték – 71. oldal 2. hasáb 1. bekezdés

A bankrendszer már 2003-ban az általuk készített tanulmány alapján tudatában volt annak hogy ha a Ft-hitelt, rejtett derivatívákkal ellentételezi akkor a „szerződést tekintjük ez esetben a ,hibrid’ instrumentumnak, amely egy ,alapszerződés’ és

egy ,rejtett származékos ügylet' kombinációja. Ésezen, technikával', egy származékos ügyletet beágyaznak egy másik, láthatóan nem származékos szerződésbe.”

11. sz. bizonyíték – 71. oldal 2. hasáb 1. bekezdés

Ez esetben – mondja a tanulmány - akkor nagyon kreatívnak kell lennie a bankároknak és kreatívak lehetnek, mert nincs szabályozva, hogy azt ne lehessen megállapítani, hogy ez szabályellenes.

[29.] Ha tudták volna az adósok, ahogyan nem tudták, nem is tudhatták, és ahogyan a bankok tudták azt, és a banknak tudomása volt a MÖGÖTTES VALÓSÁGRÓL:

Arról, hogy NORMÁL ESETBEN egy árfolyam növekedés bekövetkeztével kell számolni. – Kovács Levente a Bankszövetség főtitkárának az Országgyűlés Fogasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében megtartott üléséről

Arról hogy a bank az adóspozíciót egy forint hitel és egy kockázatos befektetés kombinációjaként állítja elő.” 6.sz. bizonyíték – 76.old. 3. bekezdés

A bank elhallgatta az adós elől azt, hogy a szerződése kapcsán részt vesz a devizapiacon, számára ismeretlen pénzügyi műveletekben

A hitelt felvevő ügyfelek a hitel folyósítása során forintkereslettel, a hitel törlesztése során forintkínálattal rendelkeznek, illetve jelennek meg a bank közvetítésével az azonnali devizapiacon. 9. sz. bizonyíték – 8. oldal 3. bekezdés

A devizaalapú hitelezésből eredő forintkereslet tehát a bankok közvetítésével jelenik meg a devizapiacon.

17. sz. bizonyíték 16. oldal 4. bekezdés

... lényegében maga a bank "köti meg" implicit módon a fenti ügyletet az ügyféllel (konverzió). 7.sz. bizonyíték

A bank elhallgatta az adós elől eltitkolta, és ezzel meg

is tévesztette
őt arra nézve is, hogy

A szintetikus devizaforrás szerzése esetén a külföldiek FX-swap + forint állampapír stratégiája tekinthető szintetikus devizahitel nyújtásának. A külföldiek spot + FX-swap stratégiája gyakorlatilag szintetikus határidős (rövid forint) pozíció felvételét jelenti. 4. sz. bizonyíték – 14. oldal 1. bekezdés

A bankok mérlegéből kiindulva a devizaforrás bevonásának egyik lehetősége a belföldi ügyfelektől történő betétgyűjtés. A belföldi szereplőktől származó devizabetétek állománya azonban lényegesen elmarad a belföldi szereplőknek nyújtott devizahitelek állományától: a belföldi magánszektor részben így vállalta át a nettó külső adósságból származó forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól. 4. sz. bizonyíték – 27. oldal 4. bekezdés

A hazai bankrendszer egésze a forintforrások egy részéből így a devizawapügyletek segítségével szintetikus devizaforrást állít elő.

4. sz. bizonyíték- 13. oldal 5. bekezdés

Az FX-swap ügylet alapvetően nem egy finanszírozási eszköz, hanem egy adott finanszírozási eszköz (pl. hitel, betét) devizanemének cseréjét lehetővé tevő származtatott termék, így alacsonyabb hitelkockázatot tartalmaz, mint a fedezetlen bankközi kihelyezés.

4. sz. bizonyíték 7. oldal 2. bekezdés

Hibrid termék: olyan strukturált derivatíva, amelynek kifizetési függvénye több piaci faktor alakulásától függ és statikusan nem fedezhető egyszerű derivatívok segítségével. A hibrid-kockázat fedezése dinamikus menedzsmentet igényel, a termék értékét befolyásoló tényezők közötti korrelációk figyelembe vételével.

12. sz. bizonyíték fogalmak

A deviza alapú szerződéssel a szolgáltató az ügyfelét befektetési ügyletek passzív résztvevőjévé tette és viselte az ügyletben a „külföldiek FX-swap + forint állampapír forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól”

A Magyar Nemzeti Bank szakértői véleménye szerint ez tekinthető devizahitel nyújtásnak!

Így az anyabank lefedezte az állampapír forinthozamát, a leánybankján keresztül azt a magyar adósokra terhelte. Ha romlott a forint, ugyan csökkent euróban számolva az államkötvény hozama, de nőtt a leánybank bevétele a megnövekedő törlesztésekkel. Azaz a magyar háztartások fedezték és fedezik az államkötvények, jegybanki kötvények nagy hozamát a nemzetközi banki kapcsolatok javára.

Mindez a bank valódi szerződési akarata, amely az adóssal a bank valódi szándékáról, szerződéskötési céljáról, és az adósra - általa nem tudott, nem felmérhető, vele nem is közölt - külső nélküli terheket ró, atipikus szerződésről, amelyet a bank elhallgatott az adósok elől, az adósoknak tudomása nem volt, nem is lehetett.

- [30.] A devizadrágulás okait az a bankrendszer maga idézte elő, amelynek részese a perbeli pénzügyintézet is. A bank a bankrendszer részeként, a devizadrágulásában nem csak érdekelt, de piaci szereplőként közvetlen előidézője volt. A „devizahitelek” tervszerű, és a hibridszerződésből származó, de az adósokkal kötött hitelszerződésekből le nem vezethető, mégis azzal szervesen összetartozó befektetéseken keresztül, a bankok felismerhető és kifejezett szándéka, a forint elleni szüntelen spekulációs pozíció felépítése - és a swapokat refinanszírozó bankokkal - a derivatívákban érintett devizák árfolyamának gyorsuló mértékű, és biztos drágulásának az előidézése, árfolyamnyereség előállítása volt.

Ez a kölcsönszerződés nem létezik a rejtett derivatívák nélkül és azok ellentételezési műveletei nélkül, ezek nélkül a bank nem is akart hitelt adni és ugyanakkor az a befektetés olyan kockázatot jelentett, amit nem tártak fel, nem is mondtak el a bankok a mai napig.

Ennek következtében a „devizahitelek” tervszerű, és a hibridszerződésből származó, de az adósokkal kötött hitelszerződésekből le nem vezethető, mégis azzal szervesen összetartozó befektetéseken keresztül, a bankok felismerhető és kifejezett szándéka, a forint elleni szüntelen spekulációs pozíció felépítése - és a swapokat refinanszírozó bankokkal - a derivatívákban érintett devizák árfolyamának gyorsuló mértékű, és biztos drágulásának az előidézése, árfolyamnyereség előállítása volt.

A forint elleni spekuláció ez a bank és a magyar bankrendszer (az anyabankjaikkal, és refinanszírozó bankjaikkal karöltve) általuk előidézett és előre tervezett szándékok voltak, mert a termék magában rejtette ezt, ahogyan erről már 2003-ban tudtak és tisztában voltak, mint ahogy azzal is tisztában voltak milyen nyereségre fognak ezen keresztül szert tenni, amit az adós fizet meg.

A szerződésből mindezek nem derülnek ki, hogy ez így fog történni, mint ahogy az sem, hogy a bankrendszer és ez a bank is olyan tömeges deviza-nyilvántartású hitelállományt fog felhalmozni, ami valójában a forint elleni spekulációt erősíti meg.

Ez a tartós jogviszony nem működik a befektetés nélkül, a Magyar Bankszövetség és a Magyar Nemzeti Bank tudta és elismerte több tanulmányban, hogy ez egy rejtett derivatívákkal ellentételezett forinthitel, ezért a befektetésekből származó kockázat jelenik meg a kölcsön törlesztő részleteiben. Közvetlenül megjelenik, és az árfolyamváltozással beárazódik.

A bankrendszer a deviza alapú hitelezés kapcsán spekulatív célú pénzügyi ügyletekkel ellentételezte a Ft hitelszámlán könyvelt hitelt. Az ügylet leírás teljesen egyező a 4. sz.

bizonyítékban és tanulmányban fellelhető „Devizaalapú hitel nyújtása” elnevezésű folyamat ábrájával, melyet a valóságban létrejött jogviszony tényállásának tekintünk.

„3. Devizapozíció felvétele FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával. Az alapvetően spekulatív célú stratégia során a devizapozíciót felvenni kívánó szereplő egy spot- és egy ellentétes irányú FX-swap ügylet alkalmazásával alakít ki ún. szintetikus határidős pozíciót. Adott devizában történő rövid pozíciófelvétel esetén például a spotpiaci eladást az adott szereplő (induló lábon) ellentétes irányú FX-swap ügyletből finanszírozza, azaz az FX-swapon megszerzett deviza azonnal eladásra kerül a spot devizapiacra. Ily módon az induló lábon nincs nettó pénzáramlás, a teljes nettó devizapozíció az FX-swap határidős lábára korlátozódik, amelynek iránya azonos a spotügyletével. A kívánt pozícióvállalás irányát tehát a spotügylet adja meg.”

10. sz. bizonyíték 3. oldal 2. hasáb

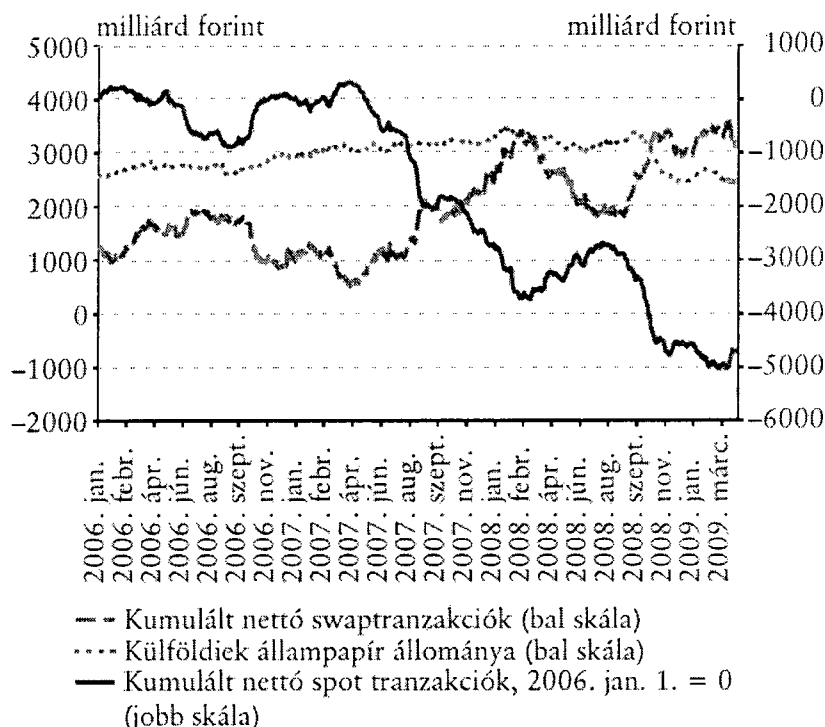
Ezen bizonyíték és MNB tanulmány központi témája „Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra” (MNB). Az adósok mérhetetlen kockázata lényegtelen, szükségszerű veszteség, szólni sem érdemes erről!!!

A tanulmány azzal folytatódik, hogy a bank által a hibrid folyósítása és fenntartása érdekében kötött spekulatív ügyletekkel a külföldiek forint elleni pozíciót vesznek fel:

„Hasonlóképpen a külföldiek forint elleni pozíciót építenek fel, ha forintot vesznek kölcsön, és ugyanazon az értéknapon eladják azt. Az adásvétel helyszíne a spot devizapiac, míg a kölcsönadásé-, vétel az FX-swap piac.”

10. sz. bizonyíték 4. oldal 2. hasáb 2. bekezdés

Külföldiek forintvásárlása és nettó FX-swap állománya

Megjegyzés: A külföldiek kumulált nettó swaptranzakcióinak növekedése forint melletti spot lábbal rendelkező swapkötést mutat. A hitelintézetek napi operatív devizapiaci jelentéseiből, a hitelintézetek által külföldiekkel kötött swapügyletek alapján. Az ábrán a swapállomány a spot lábak forintértékeinek összegét jelenti.

3. sz. bizonyíték 27. oldal ábrája

Állítjuk azt, hogy ezen külföldi szereplők elsődlegesen a Magyarországon működő deviza alapú hitelt nyújtó bankok anyabankja, és partnerbankja.

„A piaci szereplők akkor kötnek a spot lábon devizalikviditást nyújtó FX-swap ügyletet szintetikus határidős pozíció kialakításához, ha a forintárfolyam gyengülésére spekulálnak.” megjegyzés: Hozzáteesszük, a magyarországi adósok bőrére, a hitelnyújtó kereskedelmi bankokkal együtt..

4. sz. bizonyíték – 19. old 1. bekezdés

„Ebben az esetben ugyanis az FX-swap határidős lábán forintot adnak el. Ez egyben azt is jelenti, hogy a hazai bankok nagyobb valószínűséggel találnak swappartneret a devizahitelezés finanszírozásához, ha a piaci szereplők erős árfolyamgyengülési várakozásokkal rendelkeznek. „

4. sz. bizonyíték – 19. oldal 1. bekezdés

„Egy FX-swap ügylettel – forintvétellel euroeladás ellenében – és a megszerzett forintösszeg egyidejű spot eladásával szintetikus határidős

forinteladást lehet előállítani. Ez önmagában a forint gyengülése esetén lenne nyereséges, tehát a forint ellen felvett spekulatív short pozíciónak tekinthető. „

3. sz. bizonyíték 25. oldal 3. bekezdés

„A múltbeli adatok azt mutatják, hogy a nagy külföldi szereplők (bankházak, befektetési és fedezeti alapok stb.) forint gyengülése irányába felvett spekulatív pozíciói rendszerint nagymértékű forintgyengüléssel járnak együtt.”

16. sz. bizonyíték 33. oldal 3. bekezdés

„A hitelezés felfutása a forint erősödéséhez, a törlesztések a forint gyengüléséhez vezetnek.” megjegyzés:!!!!!!!!!!!!!!

19. sz. bizonyíték 18. oldal

[31.] *A menekülő devizában nyilvántartott MINDEN magyar deviza-nyilvántartású (önkormányzati, vállalkozási, lakossági) hitel, mindenkor TELJES összegét, Ft/deviza konverzióinak veti alá a bankrendszer, ezzel a hibridtermékkel. Vagyis minden pillanatban Ft-ért menekülő devizát kell virtuálisan vásárolni a hibrid folyósítása, és fenntartása érdekében. Az ilyen kényszerű és évtizedekre fennálló kereslet a menekülő devizát BIZTOSAN, ÉS ELŐRELÁTHATÓAN MEGDRÁGÍTJA, a Ft-tal szemben. A bankok így előállították az árfolyam-nyereségüket. A hibridről, mindezekről a bankok tájékoztatást a szerződés megkötésekor az adósoknak nem adtak.*

Ez előreláthatóan a forint leértékelődéséhez vezet. A bankrendszer a hibrid fenntartása érdekében, ugyanazon konverzióinak veti alá a kölcsönök mindenkor és teljes összegét, melyet a végtörlesztésnél alkalmaztak, melynek hatásait azt megelőzően az MNB a következőképpen összegezte.

„Amennyiben a hitelintézetek a végtörlesztésekhez szükséges devizát a devizapiacra egyszerre, nagy volumenben kívánták volna megszerezni forint eladásával, az a piacon hirtelen fellépő forintkínálat és devizakereslet hatására a forint hirtelen leértékelődését eredményezte volna.”

16. sz. bizonyíték 3. oldal 4. bekezdés

„A hazai bankoknak a mérlegen belül így forinttal szembeni kitettsége (long deviza, short forint pozíciója) keletkezik.”

3. sz. bizonyíték – 27. oldal 5. bekezdés

„A devizahitelezés elmúlt évben tapasztalt gyors felfutása nem hagyta érintetlenül a bankrendszer mérlegstruktúráját: a devizaeszközök devizaforrásokhoz mért többlete 2004. végére korábban soha nem látott szintre, a mérlegfőösszeg 6,3%-ra (kb. 1000 Mrd forintra) emelkedett. A mérlegen belüli devizapozíció felépülését az utóbbi időszakban fokozatosan a devizaforrás nélküli devizahitezés magyarázza.”

1. sz. bizonyíték – 14. oldal 4. bekezdése

„A hazai bankszektor így jelentős FX-swap pozíciót görget, ahol az azonnali lábon devizához jut. Ez a swapállomány meglehetősen magas, a Lehman-csődöt megelőző egy évben 7 és 13 milliárd euró között ingadozott (névértéken kifejezve).” megjegyzés: De azt követően, különösen 2008-ban exponenciálisan megnövelték a bankok, az adósok közelgő bukását előre tudva, és akarva, az ilyen deviza-nyilvántartású hitelállományt. Mert ezzel, gátlások, és kockázatok nélkül, biztos nyereségre tesznek szert.”

2. sz. bizonyíték – 569. oldal 3. bekezdése

A megnövekedett kereslet megdrágítja a devizát a forint terhére. Nem véletlen piaci folyamatoknak köszönhető a jelenlegi árfolyam elmozdulása, a magyar adósság CDS felárának növekedése, hanem pontosan a spekulációs fogadások, az eltitkolt, szerződésből adódó műveletek egyenes következménye. Ez egy fenntarthatatlan állapot, mert megfizethetetlen szintre emeli a devizában elszámolt kölcsön törlesztő részletét, kamatát, díjait azzal, hogy gyorsabban növeli az adósságot, mint ahogy a törlesztés csökkenti azt.

Ha az adós tudta volna, hogy a bank ezen ügyletek folytán megdrágítja a devizát, ebben az ügyletben nem kívánt volna részt venni. A Magyar Bankszövetség által készített tanulmányok azt is leírják, hogy ez rendkívül kockázatos, a piacon a deviza drágulását a forint ellenében egyértelműen elő fogja idézni.

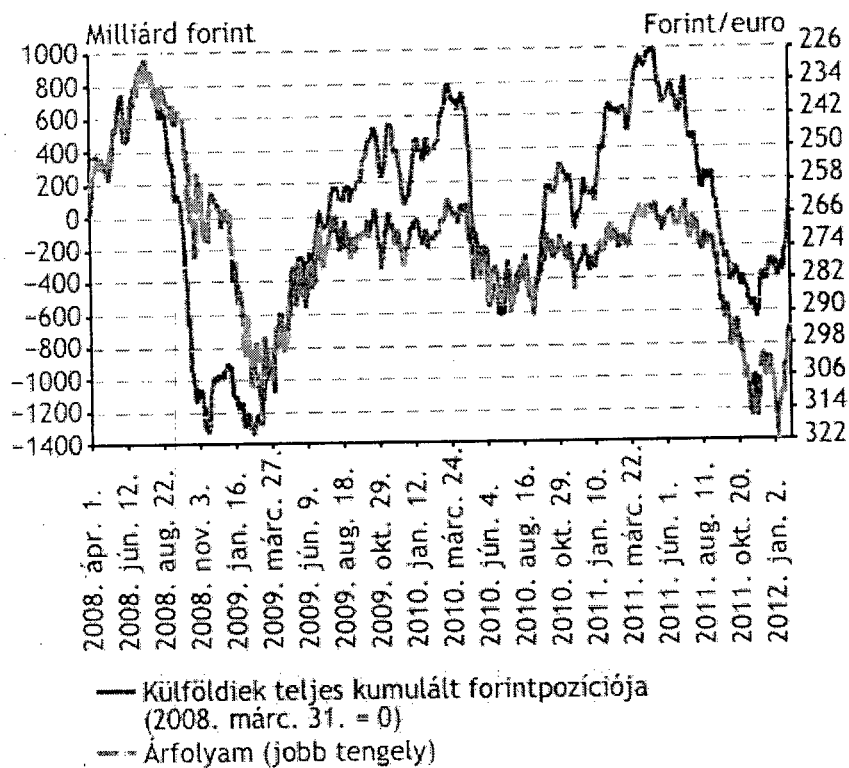
Bizonyítékok arra, hogy mindezek az adós elől titkolt pénzügyi spekulációk hogyan hatnak a forint árfolyamra:

Kiss M. Norbert–Molnár Zoltán: Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra (MNB)

10. sz. bizonyíték 12. és 13. oldalának diagramjai:

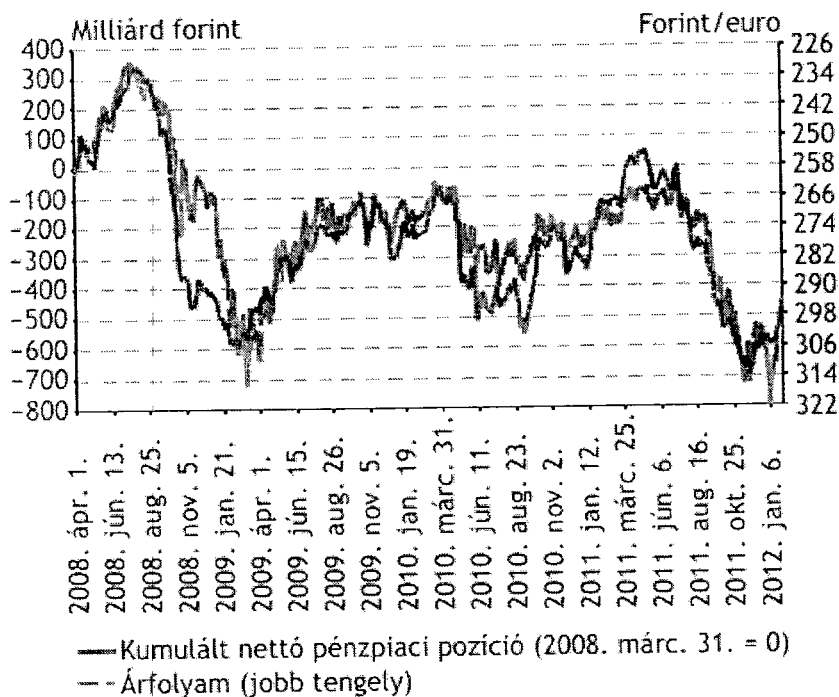
2. ábra

A külföldiek teljes kumulált forintpozíciója és a forint/euro árfolyam

4. ábra

A külföldiek szereplőnkénti forint elleni és melletti pénzpiaci pozícióinak kumulált állománya és a forint/euro árfolyam

A feleknek eltérő, és nem egybehangzó, főként nem kölcsönös volt a perbeli szerződés aláírásakor, a szerződéskötési akaratuk, és szándékuk sem. Ami létrejött egy beágyazott derivatívát tartalmazó hibrid pénzügyi „termék” kölcsönszerződésnek álcázva, amelyre nézve nem egybehangzó a felek akaratnyilvánítása, mert a felek szerződéskötési akarat, és szándéka, de célja sem ugyanaz, mindenben eltér egymástól.

A bank ezzel megtévesztette, és folyamatosan tévedésben tartotta az ügyfeleit az aláírt szerződést illetően is. Ha az adós ügyfelek, mindezt tudták volna a szerződést a bankkal meg sem kötötték volna, mert nem ésszerű kockázatviselést, hanem biankót írtak alá arra, hogy a bank a rövidlejáratú deviza-megújítási műveleteit, korlátlan kockázattal, és mértékig finanszírozzák, miközben annak minden hasznát a bank nyereségeként elismerik

- [32.] Azt, hogy milyen célból hozták létre ezt a szerződést és ezt a terméket, azt a politikának és bank pénzügyi szakembereinek kellene elszámolni, ellenben ezzel nem tudnának elszámolni.

3 SZEMÉLYES ÉRINTETTSÉG IGAZOLÁSA

3.1 A PANASZ INDÍTVÁNY KIEGÉSZÍTÉSE

A 2014. évi XL. törvény és a 2014. évi XXXVIII. törvény időközbeni módosulása a panasz utólagos kiegészítését és pontosítását kívánja meg a panasszal támadott törvényi rendelkezések tekintetében:

A 2014. évi XXXVIII. törvény 16. §-a a 2014. évi XL. törvény 52. § (19) bekezdésének megfelelően megállapított szövege. Hatályos: 2014.10.15.

7. Folyamatban lévő perek kezelése

16. § (1) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti - a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével - azt a peres eljárást, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben. A bíróság a felfüggesztés tárgyában tárgyaláson kívül is határozhat. Az eljárás felfüggesztésére a Pp. 155. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazni kell, azzal hogy a felfüggesztést elrendelő bírósági határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(2) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti - a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével - azt a peres eljárást is, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben, ha a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói

kölcsönszerződésben szerepel. A felfüggesztésre az (1) bekezdés szabályait kell alkalmazni.

2014. évi XXXVIII. törvény 16. §-a 2014.10.15. napján hatályba. Az alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított 180 napon belül lehet benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.). Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő még nem telt le. Panaszunkat mindenben fenntartjuk a 2014. évi XL. törvény 52. § (19) bekezdésének megfelelően megállapított szöveg rendelkezéseire vonatkozóan.

A 2014. évi XL. törvény 38. § -a a 2014. évi LXXVIII. törvény 16. § (21) bekezdésének megfelelően megállapított szövege. Hatályos: 2014.12.06.

38. § (1) A 2014. évi XXXVIII. törvény

16. § (1) bekezdése alapján külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig,

16. § (2) bekezdése alapján külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig

felfüggesztett eljárásokban a pénzügyi intézmény és a fogyasztó közötti felülvizsgált elszámolás bejelentését követő harmincadik napot követően kell az eljárást folytatni, kivéve az (5) bekezdésben meghatározott esetet. A bejelentést a fogyasztó fél ellenfelének kell megtennie. Ha a fogyasztó a felperes, és a keresetlevél az ellenfelének még nem került kézbesítésre, a bejelentési kötelezettség a fogyasztót terheli.

(2) Ha 2014. december 31-ig az eljárás folytatására az (1) bekezdés a) pontja alapján nem kerülhet sor, a felfüggesztés tartama e törvény erejénél fogva a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig meghosszabbodik.

(3) Ha 2015. december 31-ig az eljárás folytatására az (1) bekezdés b) pontja alapján nem kerülhet sor, a felfüggesztés tartama e törvény erejénél fogva a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig meghosszabbodik.

A 2014. évi XL. törvény 38. § -a 2014.12.06. napján lépet hatályba. Az alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított 180 napon belül lehet benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.). Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő még nem telt le. Panaszunkat mindenben fenntartjuk a 2014. évi LXXVIII. törvény 16. § (21) bekezdésének megfelelően megállapított szövege rendelkezéseire vonatkozóan.

A Tisztelt Alkotmánybíróság felhívása a panasz utólagos kiegészítését kívánja meg.

A 2014. évi XXXVIII. törvény és a 2014. évi XL. törvény tekintetében:

Álláspontunk szerint törvény által csak részlegesen lehetet volna felfüggeszteni a pereket azokra az érvénytelenségi okokra és az érvénytelenségi okokból származó törvényi vagy majdani törvényi következmények megállapításáig, amelyekre egyébként a törvény kiterjed, mint tartalmi elemekre, a részleges érvénytelenségre vonatkozóan. Ebben az esetben a jogalkotó nem okozott volna alkotmányos sérelmet.

Viszont ha a fogyasztó, a jogainak az érvényesítése során egyéb keresetet is előterjeszt - azt, hogy a szerződés nem jött létre, mivel az akarati hibában szenved vagy a szerződés alaki hibában szenved -, amely esetben a részleges érvénytelenség szóba sem jöhet, akkor a felfüggesztés sérti a fogyasztó jogait, azt, hogy az adós bírósághoz fordulhasson egy ilyen szerződéssel szemben. Értelmetlen is felfüggeszteni az eljárást, mert a szerződés létrejöttével és az alaki hibával⁴ kapcsolatos megállapítása a bíróságnak az érvénytelenségi okokat megelőzi, és azokat kizárja, azok önállóan nem elbírálhatóak.

Ugyanakkor a törvény abból indul ki, hogy ezek a deviza alapú (nyilvántartású hitelek) nem szenvednek abban az akarati hibában, hogy ezek befektetéssel vegyes hitelszerződések, a kereseti tényállítás szerint. Másrészt a törvény abból is kiindul, hogy ezek a szerződések egyébként semmilyen alaki hibában nem szenvednek. A törvény ezért nem csak eljárásjogilag akadályozza a fogyasztó jogainak érvényesítését, hanem közvetve, az anyagi jogi értelmezését is akadályozza ezzel a per tárgyát képező jogviszonynak.

A 2014. évi XL. törvény 38. § -a 2014.12.06. napján hatályba lépett módosítása szerint a peres eljárásokat az felülvizsgált elszámolás bejelentéséig meghosszabbodik.

A törvény hatálya a 2004. május 1. napja és az e törvény hatálybalépésének napja között kötött fogyasztói kölcsönszerződésre terjed ki. E törvény alkalmazásában fogyasztói kölcsönszerződésnek minősül a pénzügyi intézmény és a fogyasztó között létrejött deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, ha annak részévé a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel vált.

A törvény tehát eleve kijelenti, hogy minden szerződés tekintetében az árfolyamrés és a szerződésmódosításokról szóló rendelkezések minden esetben a szerződés részévé váltak. A törvény tehát prejudikál azzal, hogy ezek a rendelkezések a szerződés részévé váltak, független attól, hogy felek a perben milyen jog és tényállatást tesznek és független attól, hogy a bíróság ezek közül melyiket fogadja el valónak.

Ha egy szerződés nem jött létre, vagy orvosolhatatlanul érvénytelen, akkor ahhoz nem fűződhet semmilyen joghatás, azt teljesíteni sem lehet. Ha nem jött létre a szerződés és nincsen érvényes szerződés, akkor nem lehet beszélni teljesítésre irányuló kötelezettségről sem, és nem beszélhetünk szerződés szerinti elszámolásról és felülvizsgált elszámolásról sem.

A semmis szerződés kapcsán az adott kölcsönösszeg a fogyasztó birtokába került, de érvényes jogcím hiányában a tulajdonába nem is kerülhetett. Csak érvényesen létrejött kölcsönszerződés alapján szerezhethetett az adós tulajdonjogot. Ha nincsen ilyen érvényes jogcím, akkor a vélt adó, akihez a pénz került, a felelős őrző jogállásába kerül, hiszen idegen dolog került a birtokába, melyet köteles visszaszolgáltatni. De elszámolásról nem beszélhetünk érvényes jogcím hiányában, mert nincsen mit elszámolni, a pénzt vissza kell adni.⁵

⁴ A BH1998.480. számú eseti döntés elvi súllyal alkalmazza a Ptk. 217. § (1) bekezdésének azon rendelkezését, miszerint a kötelező alaktság megsértésével kötött szerződés – ha jogszabály másként nem rendelkezik – semmis.

⁵ Dr. Marczingós László nyomán

A törvény ezért megfosztja a fogyasztót azon jogától, hogy a pert a bíróság ésszerű határidőn belül befejezze. A fogyasztó jogainak védelme nem valósul meg.

Ezzel sérül az eljárás ésszerű határidőn belüli elbírálásának követelménye, és sérül ezzel a tisztességes eljáráshoz fűződő jog.

Ha nem jött létre egy szerződés, vagy teljesen érvénytelen, mert a termékértékesítés is jogszabályba ütközik (nem a valós hibridjogviszony szerint értékesítette a bank a pénzügyi terméket), ezért egyező szerződési akarat hiányában létre sem jött, illetve teljes érvénytelenséget okoz, még ha létre is jött volna, akkor a részleges érvénytelenséggel kapcsolatos jogkövetkezmények és törvényi megállapítások okafogyottá válnak az ilyen szerződések esetén. A mi álláspontunk az, hogy minden deviza nyilvántartású szerződés ilyen szerződés, vagyis nem jött létre a hibrid.

Ezért közvetlen akadályozza a törvény azt, hogy a fogyasztó olyan jogérvényesítést érjen el a bíróságon és közvetlenül, amelyet egyébként a törvény nem is érint. Ennek ellenére felfüggeszti a törvény a pernek a tárgyalását a részleges érvénytelenségi okokra és az érvénytelenségi okokból származó törvényi, vagy a majdani törvényi következmények megállapításáig minden kereseti kérelem tekintetében.

Ez a helyzet áll fenn a Pfv.I.20.021/2014 szám alatt folyamatba tett felülvizsgálati eljárásra is, mivel a támadott törvényi rendelkezések olyan részleges érvénytelenségi okokkal kapcsolatos majdani törvényi következmények megállapításáig és meghatározásáig függeszti fel eljárást, melyekre nézve, ha az elsődleges kereseti kérelem sikeres és a szerződés nem is jött létre, abban az esetben törvény hatálya alá tartozó tisztességtelen szerződési feltételekkel kapcsolatos kérelem nem is bírálható el, az okafogyottá válik. Ezért a törvény akadályozza a fogyasztó jogainak érvényesítését.

Az indítványozó álláspontja szerint mindez sérti az Alaptörvénybe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és a sérti az uniós jog által a magánszemélyekre ruházott fogyasztói jogokat.

A 2014. évi XL. törvény vonatkozásában a panasz indítványunkat a következőkkel is kiegészítjük:

1. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a „Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről” szóló 2014. évi XL. törvény 37. § -a rendelkezésének alaptörvény ellenességét, - mivel az sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdést, az Alaptörvény C. cikkének (1) bekezdését az Alaptörvény 25. cikkének (1) bekezdését, az Alaptörvény 25. cikkének (2) bekezdésének a) pontját, - és semmisítse meg azt.

16. A szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (részleges érvénytelenség) megállapítása iránti perekre vonatkozó szabály alkalmazásának kizárása

A 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése a 2014. évi LXXVIII. törvény 16. § (19) bekezdésének megfelelően megállapított szöveg. Hatályos: 2014.12.06.

37. § (1) E törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a

szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összszerszerűen is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie.

A 2014. évi XL. törvény 37. § (2) bekezdése a 2014. évi LXXVIII. törvény 16. § (25) bekezdés a) pontjának megfelelően módosított szöveg. Hatályos: 2014. 12. 06.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel a törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 239/A. § (1) bekezdése alapján, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:108. § (2) bekezdése alapján - ha annak e törvényben foglalt feltételei fennállnak - a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indult és folyamatban lévő eljárásokban a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani vagy az eljárásokat meg kell szüntetni. Nincs helye a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának vagy az eljárás megszüntetésének, ha a fél a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme mellett az eljárásban más kereseti kérelmet is előterjesztett; ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a megállapítás iránti kereseti kérelmet nem tartja fenn. E szerint kell eljárni a felfüggesztés megszűnését követően folytatott eljárásokban is.

A 2014. évi XL. törvény 37. § (3) bekezdése a 2014. évi LXXVIII. törvény 16. § (20) bekezdésének megfelelően megállapított szöveg. Hatályos: 2014.12.06.

(3) Ha a folyamatban lévő eljárásban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának már nincs helye, az eljárást meg kell szüntetni, ha a fél a keresetében (viszontkeresetében) a bíróság erre irányuló hiánypótlási felhívásának kézbesítésétől számított 30 napon belül nem kéri az érvénytelen szerződés érvénytelensége vagy részleges érvénytelensége jogkövetkezményének levonását, továbbá nem jelöli meg, hogy milyen jogkövetkezmény alkalmazását kéri. Nincs helye az eljárás megszüntetésének, ha a fél a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme mellett az eljárásban más kereseti kérelmet is előterjesztett; ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a fél a megállapítás iránti kereseti kérelmet nem tartja fenn.

A 2014. évi XL. törvény 37. § -a 2014.12.06. napján lépett hatályba. Az alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított 180 napon belül lehet benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.). Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő még nem telt le.

Elsődleges panaszunk az a támadott rendelkezéssel kapcsolatban, hogy az visszamenőleges jogalkotást valósít meg ezzel sértve a jogbiztonságot:

A jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. A visszaható hatály tilalma azt jelenti, hogy a jogszabály a

kihirdetését megelőző időre vonatkozóan jogot nem vonhat el és nem korlátozhat, visszamenőlegesen nem állapíthat meg új kötelezettséget, és a korábbi kötelezettséget sem teheti terheesebbé.

Az Alkotmánybíróság számos határozatában utalt arra, hogy hiába lép egy jogszabály hatályba a jövőre nézve (formálisan nem sértve a felkészüléshez szükséges kellő idő alkotmányos követelményét), ha a folyamatos ügyekre is irányadó alkalmazhatóság miatt tartalmában az érintetteknek visszamenőleg állapít meg kötelezettséget, nyilvánít valamely magatartást jogellenessé. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a tekintetben, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. A folyamatos (le nem zárt) jogviszonyok esetében akkor állapítható meg a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának a megsértése, ha a támadott rendelkezést a hatálybalépése előtti jogi helyzetre alkalmazzák, vagyis a jogszabály hatálybalépését megelőző időben bekövetkezett események jogi megítélését változtatja meg. [[9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65-66.; 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 81 - 82.; 28/1993. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1993, 220, 225; [34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170, 173.; 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 81 - 82.; 25/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 131, 132.; 28/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 155, 158.; 4/1992. (I. 28.) AB határozat, ABH 1992, 332, 333.]. A 25/1992. (IV. 30.) AB határozata]

Az igazságügyi miniszter 2014. szeptember 10. napján kelt állásfoglalásában (Bankmentő törvény) azzal érvel, hogy a nem ütközik a „visszaható hatályú JOGALKALMAZÁS tilalmába, ha a bíróság a szerződéskötés időpontjában hatályos Ptk. rendelkezések alapján az általános szerződési feltételek tisztességtelenségét állapítja meg”

A panaszos álláspontja szerint viszont törvény támadott rendelkezései már a visszaható hatályú JOGALKOTÁS tilalmába ütközik, sérti a jogbiztonságot, sérti a bírói függetlenséget, sérti a fogyasztói jogok érvényre juttatását mivel:

1. Már folyamatban lévő perekben is alkalmazni rendeli.
2. A Ptk. 239/A kizárja, vagyis azt, hogy a fogyasztó csak megállapításra terjesszen elő keresetet.
3. Mint ahogy e törvény fejezetében egyértelműen meg is van fogalmazva, hogy a rendelkezés célja törvény hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségének (részleges érvénytelenség) megállapítása iránti perekre vonatkozó Ptk. szabályok alkalmazásának a KIZÁRÁSA.
4. A Ptk. 239/A anyagi norma. Anyagi jogi norma, hogy a fél a szerződés érvénytelenségét anélkül is kérheti, hogy a jogkövetkezmények megállapítását is kérné a bíróságtól. Másfelől a Ptk. 239/A. EU norma alapján került úgy bele a Ptk.-ba, hogy az új Ptk-t előlegezte meg. Ez a saláta tv tehát lerontja a Ptk-t, amely kodifikációs hiba.
5. A 239. § eltérő jogkövetkezményt állapít meg a szerződés teljes és részleges érvénytelensége esetére a fogyasztói, illetve az egyéb szerződések esetén. A tv. teljes érvénytelenség és részleges érvénytelenség esetére is az érvénytelenség okától függetlenül, a kereseti állítástól függetlenül, a perben felmerült tények bírói mérlegelése nélkül kizárólag csak a szerződés érvényessé nyilvánítását és hatályossá nyilvánítását „írja elő”, mint bírói döntést.

6. A kereseti állítástól függetlenül, a perben felmerült tények bírói mérlegelését kizárva, eleve kizárja az eredeti állapot helyreállítását, mint jogkövetkezményt.
7. Kizárja, hogy a fogyasztó ezt kérje.
8. Kizárja, hogy azt a bíróság alkalmazza.
9. Mint ahogy e törvény fejezetében egyértelműen meg is van fogalmazva, hogy a rendelkezés célja a törvény hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségének (részleges érvénytelenség) megállapítása iránti perekhez kapcsolódóan Ptk. jogkövetkezményekre vonatkozó szabályainak alkalmazásának a részbeni KIZÁRÁSA.
10. A jogkövetkezmények megállapítása igazságszolgáltatási tevékenység és ezen belül a magánjogi viták eldöntése a bíróságok hatáskörébe tartoznak.
11. Az Országgyűlés nem bíróság.
12. A hatályos magyar polgári jog szerint az érvénytelenség általános, elsődleges jogkövetkezménye az eredeti állapot helyreállítása.
13. Az eredeti állapot helyreállításának alkalmazását a törvény eleve kizárja.
14. A törvény ezzel a Ptk. anyagi jogi szabályait lerontja.
15. Bírói függetlenséget sérti, mivel kizár egy a bíróság számára elsődleges alkalmazandó és Ptk. szabály szerint alkalmazható jogkövetkezményt, függetlenül az érvénytelenség okától független a kereseti állítástól és függetlenül a perben felmerült tények bírói mérlegelésétől.

Az igazságügyi miniszter további véleménye szerint a törvény: „... nem alkotott új anyagi jogszabályt visszamenőleg, hanem az érintett időszakban mindig is hatályban volt anyagi jogszabálynak a bíróságok által kötelezően alkalmazandóvá tett (azaz az anyagi jog értelmezésének pontosításával eleve az anyagi jog részévé vált) értelmezését emeli be a Törvénybe.”

Az álláspontunk ezzel teljesen ellentétes. A törvény támadott rendelkezése új anyagi jogszabályt alkot visszamenőlegesen, a „devizás” szerződések érvénytelenségi iránt indított perekben a szerződések érvénytelensége megállapítása iránti perekre vonatkozóan, a hatályos anyagi jogi szabályoknak az alkalmazását kizárja. A Ptk. 239/A-ban biztosított anyagi jogi szabállyal szemben kizárja, hogy a fogyasztó a szerződés érvénytelenségét anélkül is kérje, hogy a jogkövetkezmények megállapítását is kérné (ellentétben nem „banki” szerződések érvénytelenségének megállapítása iránti perekre vonatkozóan), valamint kizárja a jogkövetkezmények köréből az eredeti állapot helyreállítását (ellentétben nem „banki” szerződések érvénytelensége megállapítása iránti perekhez kapcsolódó jogkövetkezményekkel szemben).

A 6/2013 PJE határozat tekintetében:

A már befogadott felülvizsgálat jogorvoslati funkciójából eredő következménye az, hogy a Kúria a jogerős határozatot hatályában fenntarthatja, bizonyos körben a Kúria új határozatot hozhat, illetve a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezheti és az ügyben eljáró első vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja. A jogorvoslat alapvető funkciója a jogsérelem orvosolhatósága, a jogszabálysértések kiküszöbölése. E jogorvoslati

jogintézmény hagyományosan a jogszabálysértő jogerős döntések kiküszöbölésének kivételes eszköze, rendkívüliségét az adja, hogy a jogerő beállta után vehető igénybe.

Az Alkotmánybíróság több döntésében kimondta, hogy „Ha egy, az anyagi igazságosság érvényesítésére vagy a törvényben való tévedés kiküszöbölésére szolgáló jogintézmény a rendes és rendkívüli jogorvoslatok feltételeihez hasonlíthatóan pontos eljárási garanciák nélkül működik, akkor a jogbiztonság sérelmet szenved.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.]

Az Alkotmánybíróság a 12/2001. (V. 14.) AB határozatában megállapította, hogy „A már elbírált ügyek esetén, ha a jogegységi határozat szerinti értelmezésre a már létrejött jogviszonyok felülvizsgálatakor nyílik lehetőség a jogegységi határozat tartalma a felülvizsgálati eljárást is befolyásolja: „a jogegységi határozat rendkívüli jogorvoslat (perújítás, felülvizsgálati eljárás) formában történő továbbhatása az Alkotmány 47. § (2) bekezdéséből ("a bíróságokra kötelező" szövegrészből) következik, így azzal nem áll ellentétben” (ABH 2001, 163, 171.).

Amikor a beadványozó a 6/2013. PJE határozat alkotmányos felülvizsgálatát indítványozza, mivel az álláspontja szerint eljárásjogi és anyagi jogi alkotmányos sérelmet is előidéz a felülvizsgálati eljárásban, akkor olyan normatív erővel rendelkező jogi aktus felülvizsgálatát kéri utólagos normakontroll keretében, mely a jogalanyokra is kiterjedően kötelezően állapítja meg – adott esetben alkotmányellenesen – egy jogviszony tartalmát. Egy kötelezően alkalmazandó, de alkotmányellenes értelmezés kiiktatása a jogrendszerből olyan fontos alkotmányos érdek, amely indokoltá teszi, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 1. §-a és 21. §-a alapján, mint speciális utólagos normakontrollra irányuló indítványt befogadja és érdemben elbírálja.

Természetes az Alkotmánybíróság mondhatná azt, hogy az indítványozó majd támadja meg a jogegységi határozat alapján született végzést.

Álláspontunk szerint ez viszont nem lenne megfelelő megoldás az alkotmányos érdek elérése szempontjából, mivel a jogegységi határozat együttesen tartalmaz eljárásjogi és anyagi jogi alkotmányos sértést is, - így az közvetlenül okoz alkotmányos sérelmet - mivel egy kereseti állítás vizsgálatát tiltja meg a bíróságoknak eljárásjogi alkotmányos sérelmet okozva, ezzel akadályozva egy valós jogviszonytartalom feltárását egy bíróság előtt anyagi jogi értelemben is.

Másrészről, mivel álláspontunk szerint az alapjogszabály alkotmányos, és a jogegységi döntés az alkotmányos sértő ezzel az Alkotmánybíróság arra kényszerítené az indítványozót, hogy a bírói döntést támadja meg és ne a jogegységi határozatot. Mindez arra kötelezné az indítványozót, hogy ne az akaratának megfelelő indítványt terjesszen be az Alkotmánybíróság elé, mindez felesleges és abszurd dolog lenne, és alkotmányos érdeket nem szolgálna egy felülvizsgálati eljáráshoz kapcsolódó érintettség miatt, amellyel szemben nincs fellebbezési lehetőség.

Az indítványozó személyes érintettsége két dologban nyilvánul meg:

Eljárásjogi alkotmányos sértés:

Eljárásjogi alkotmányos sértés történik, amikor a jogegységi döntés megakadályozza azt, hogy az adós olyan keresetet nyújtson be, aminek az állítása az, hogy a szerződés nem jött létre, és ennek az indoka az, hogy a deviza nyilvántartású jelzáloghitelek befektetéssel vegyes tartós jogviszonyt hoztak létre a

pénzintézet és az adós között, és ezt a pénzügyi terméket a pénzintézet csak ekként értékesíthette volna, mivel a jogegységi határozat megtiltja a bíróságoknak az adott szerződéssel kapcsolatban annak a jogi ténynek, és jogviszonynak a bírósági általi vizsgálatát, amelyre a kereset vonatkozhat.

Másfelől ha nem jött létre a szerződés annak a következménye az, hogy az eredeti állapotot elszámolással helyre kell állítani. Ez a következmény más, mint a semmisség következménye, mert ott is az elszámolás a vége, de lehet részleges semmisség is a következménye.

Azért nem jön létre ez a szerződés, mert nem volt szerződési akarat, a szerződési akarat nem terjedt ki ennek a hibrid szerződésnek a befektetési oldalára, amely szervesen hozzátartozik a hitelszerződéshez, az alapszerződéshez.

Mivel ez egy hitelszerződéssel vegyes befektetés, ez egy hibrid szerződés, a deviza nyilvántartású hitel, ezért az adósnak joga van állítani ezt egy perben és kereseti kérelemmel érvényesíteni ennek az állításnak a minden következményeit, hogy nem jött létre a szerződés akarat hiába miatt és elszámolásra van szükség.

A jogegységi döntés ugyanakkor kategorikusan megtiltja a bíróságoknak annak a vizsgálatát, hogy a befektetés vizsgálják, annak vizsgálatát, hogy a befektetés nem elkülöníthető, hanem szerves része ennek a jogviszonynak, és hitelkonstrukciónak, ezért a jogviszonynak a tartalmát tiltja meg vizsgálni a 6/2013 PJE határozata. És ezzel a hibridre vonatkozóan közvetlenül is sérti az európai jogot, és bírósági gyakorlatot.

Anyagi jogi alkotmány sértés:

Ráadásul anyagi jogi értelemben is megtiltja ezt, mert a befektetést, mint létező banki műveleteket a deviza nyilvántartású hitelnél, a deviza nyilvántartású hitellel kapcsolatban nem annak szerves részeként értékeli, hanem mint valami mellékes banküzemi tevékenységet, amely valamilyen titokzatos módon a deviza nyilvántartású hiteleket lehetővé teszik.

Mivel azonban ez a befektetés nem vizsgálható a bíróságok számára, mivel a jogegységi döntés szerint volt deviza a deviza nyilvántartású hiteleknel, ezért a bíróságokat felmenti ennek a kapcsolatnak és valós jogviszonytartalomnak a vizsgálata alól. Sőt meg is tiltja a bíróságoknak. Holott nem mindegy, hogy milyen tőkeforma volt a hitelben: devizaforrás, vagy szintetikus deviza. Az utóbbi esetben az európai jog, és joggyakorlat, de a magyar jog is szigorú előírásokat tartalmaz mind az ilyen hibridtermék értékesítésére, mind az ilyen jogviszonyra vonatkozó banki tevékenységre, és magára az ilyen jogviszonyra is.

Ebből következően maga a jogviszony sem feltárható egy bíróság előtt, így anyagi jogi értelemben az a kereset, amely ezt állítani merészezi az nemcsak eljárásjogi, hanem anyagi jogi értelemben is eredményre nem vezethet. Ez a fogyasztó jogait, valójában a tőke védelmét is szolgáló jogszabályok alkalmazását kizárja a „devizaalapú”-nak egyenműsített, valójában hatféle jogviszony esetében. Ezzel a devizahitelekre vonatkozóan, mondhatni, gyevi-kivételek születtek a bankrendszerre vonatkozóan a jogalkotás és jogalkalmazás során. Ezzel nem csak a fogyasztó jogai, de a tőke rendjét is sértő és azt korlátozó jogállami, törvény előtti egyenlőség is súlyosan sérült.

Ezért közvetlen a jogsérelem, mivel a fogyasztó a jogviszony tartalmát sem állíthatja, gyakorlatilag a bíróság nem is vizsgálhatja annak a jogviszonynak a valós tartalmát, amire a kereseti kérelem vonatkozhat.

A jogviszony értelmezése pedig azért alkotmányosértő ebből a szempontból, mert mindenféle vizsgálat és bizonyítás nélkül értelmezi úgy a jogviszonyt, és az ehhez kapcsolódó esetleges jogszabályokat, hogy megvizsgálná az ehhez kapcsolódó befektetési jogviszonyokat.

Mint utólag kiderült az MNB olyan tartalmú tájékoztatást adott a jogegységi tanácsnak, amely kimerítő ismereteket nem tartalmazott. Az ilyen tartalmú jogegységi döntéshez az is vezetett, hogy az MNB, a jogviszonyra vonatkozó nem valós állításokat tett, a korábbi tanulmányaival ellentétesen. Ráadásul az MNB ki sem fejtette ehhez kapcsolódóan ezeket az állításokat és ezen állítások lényegét, ezért vitatni sem lehet az MNB véleményét. *Erre vonatkozóan csatoljuk az indítványozó a Kúria felé feltett kérdéseket és csatoljuk Dr. Wellmann György a Kúria Polgári Kollégium vezetőjének a 2014.El.VIII.M.1/345/2. számon adott válaszát. (1. számú melléklet.)* Elemezve a MNB válaszát, amely minden alapot nélkülöz.

Mi az, hogy devizaalapú? 6 féle van.

- a) devizában nyújtott hitel.
- b) külső devizaforrásból nyújtott forinthitel
- c) deviza nyilvántartású jelzáloggal biztosított, és közokiratba foglalt forinthitel
- d) devizában nyilvántartott (és egyoldalú, közokiratba foglalt adósi nyilatkozattal alapított) jelzáloggal biztosított és magánokiratba foglalt forinthitel
- e) Forinthitelek, amelyeket devizahitelnek tüntetnek fel (gépjármű hitelek) (deviza feljegyzésű hitel), de semmilyen devizatartalma nincs, sem forrás, sem szintetikus.
- f) deviza nyilvántartású forinthitel önkormányzatok részére, amely befektetéssel vegyes hitelszerződéseként lettek kihelyezve. (Ezek járnak legközelebb a valósághoz).

Banküzemi szinten van deviza. Mit is jelen ez a c-e hitelek esetén? Nyilván nem tartozik ez sem a Kúriára, sem senkire, az adósokra sem. De jogegységi döntéssel meggátolni, hogy a jogviszony tartalmát a bíróság feltárhassa, ha erre hivatkozik az adós a keresetében? Ez sérti az EU és Pp. szabályait is!

Van deviza de nem is vizsgálható a perben, mert ezt nem is lehet vizsgálni. Mi az ami van, és nem vizsgálható, noha létezik? Ami nincs, az nem vizsgálható. Ami van, az igen, a MNB tanulmányai vizsgálták, ami az adósnak nem lehetséges, és a bíróságnak sem? UFO közgazdaságtan?

A bank csak devizaforrásból adhat forinthitelt, ha „devizaalapú”. Az állítás nem igaz. Amire az MNB utal, az a szintetikus devizának (banküzemi) nevezett tőkeforma, ami nem más, mint az adós devizatőke nyilvántartási számlájával végzett befektetési trükk, könyvelési műveletek egy partnerbankkal (anyabank, partnerbank, MNB). Ez a szintetikus tőke vagy deviza, viszont a hitelviszonyról le nem választható, azzal szervesen egybetartozó, egymást feltételező befektetési jogviszony. Egyik sincs a másik nélkül. Ezért a befektetéssel vegyes hitel valósult meg, mint kötelelem az adós, és a hitelező bank között. Azonban ezt az összetett pénzügyi terméket csak ilyen hibridként értékesíthette volna. Mivel nem ennek szabályai szerint járt el, nem volt az adósnak erre szerződéskötési akarata, és a bank jogszabálysértően járt el. Ezért az ilyen „devizaalapú” szerződések nem jöttek létre.

Sem devizája, sem devizaforrása nem volt a bankoknak. Eszköz oldali ellentételezett szintetikus devizával (banküzem) ellentételezett Ft-hitelekéről van szó.

Az MNB "szakvéleménye" a devizahitelről az elejétől a végéig félrevezetés és a tartalma hamis.

A lényeg elhallgatása, "banküzem", szintetikus deviza, a devizaalapúság egyneműsítése, különféle jogviszonyok, devizaérintettségű hitelek esetén a valóság eltitkolása.

Vizsont a jogegységi döntés ezen az MNB aktuálpolitikai kijelentésén alapul, ezen alapul az, hogy a jogviszony tartalma nem is vizsgálható a bíróság számára, még ha állítom sem és erre irányul a kereseti kérelem, ezzel együtt közvetlen jogsérelmet okoz, hogy én ennek a jogviszonynak a tartalmát nem állíthatom és bizonyíthatom, ezért mind eljárásjogi, mind anyagi jogi alkotmányssérelem valósul meg az ilyen tartalmú kereseteknél és ilyen helyzetet hozott létre a jogegységi döntés.

Az alkotmányssértés közvetlensége amiatt áll fent, mert a perben kilátástalan a kereseti állítás még annak előterjesztése is, és annak a bizonyítása is.

Az alkotmányssértés közvetlensége amiatt áll fent mivel a 6/2013 PJE határozat kizárja az akarat hiába vonatkozó állításban a befektetésre vonatkozó állítást -, mint az akarat hiába tett állítást és bizonyítást. Ezért a jelen tartalmú kereseteknél a 6/2013 PJE határozata a kereseti állítás és annak vizsgálatát zárja ki.

A 42/2004. (XI. 9.) AB határozat is vizsgálta - a Pp. 270. § (2) bekezdés a) pontja kapcsán - a jogegységi határozatok felekre kiható jellegét. Megállapította: „A Pp. 270. § (2) bekezdés a) pontja alapján a jogegységi határozat felekre történő kihatása nyilvánvaló (amely hatás az Alkotmánybíróság fenti határozata szerint önmagában nem alkotmányssértő). (ABH 2004, 551, 576.)”.

Ez a határozat arra hívta fel a figyelmet, hogy a felekre történő kihatás szempontjából alkotmányossági aggályt az vetne fel, ha maga a jogegységi határozat döntené el az alapjául szolgáló egyedi ügyeket. (ABH 2004, 551, 575-576.).

Álláspontunk szerint ezen alkotmányossági sérelem bekövetkezik, mivel a 6/2013 PJE határozat tartalma olyan eljárásjogi és anyagi alkotmányssérelmet tartalmaz, amely olyan helyzetet idéz elő, hogy az akarat hiába vonatkozó állításban a befektetésre vonatkozó állítást, mint valós jogviszonytartalomnak a vizsgálatát a bizonyítékok és bizonyítás mellőzésével kizárja a bíróságok mérlegelési köréből, mint bizonyítatlan állítást, mivel a jogegységi tanács állítása (volt minden devizahitel mögött deviza) megdönthetetlen bírói állítás. Ilyen megdönthetetlen bírói állítás, amely a bizonyítékok és bizonyítás mellőzésével kizárja a bíróságok mérlegelési köréből a kereseti állítást a jogviszonytartalomra vonatkozóan az súlyosan alkotmányssértő! A bíróság nem alkothat jogot. A 6/2013 PJE határozat túlmegy a jogértelmezés keretein.

Tisztelettel

